

ביה

תפילות

כל נדרי ונעיילה - ליום הכיפורים -

מהדורה למתפלל ביחיד
תשרי תשפ"א

תוכן עניינים

3	כל נדרי
4	ערבית
19	יזכור
20	נעילה

בפתח

חגי תשרי בשנה זו פוגשים אותנו בתקופה מאתגרת במיוחד, התורמת למימד חשוב הנפש הקיים בתקופה זו כל שנה.

אנו מגישים לכם את חוברת זו הכוללת חלק מתפילות יום כיפור, עבור מי שיעבירו אותן בבית. תפילות אלו הינם הקטעים המרכזיים הנאמרים בתפילת יחיד.

מומלץ למי שיש באפשרותו לומר את התפילה מתוך מחזור הכולל את כל תפילות היום בשלימותם. בברכת גמר חתימה טובה לשנה טובה ומתוקה.

הפקה מיוחדת עבור ה"מרכז לעזרי שלוחות" שע"י צעירי אגודת חב"ד

התפילות מתוך מחזור קה"ת ובאישורם
חזק הוצאה לאור בע"מ

כל הזכויות שמורות © All rights Reserved

שימוש מסחרי מכל סוג שהוא בחומר הכלול בספר זה אסור
בהחלט, אין להעתיק, לצלם, לתרגם או לאחסן במאגר מידע
אלא ברשות מפורשת בכתב מהמוציא

תפילת ליל יום הכיפורים

עם התקדש עלינו היום הקדוש, יום הכיפורים, פותחים בתפילה מיוחדת - תפילת "כל נדרי" - שבה אנו מתירים להתפלל עם העבריינים ומבטלים רק את הנדרים שבין אדם למקום.

יְיָ מֶלֶךְ תִּגַּל הָאָרֶץ, יִשְׁמְחוּ אֵימִים רַבִּים: עֲנֵן וְעַרְפֵּל סָבִיבוֹ, צְדָק
 וּמִשְׁפָּט מְכוּן כְּסֵאוֹ: אֵשׁ לְפָנָיו תִּלְךָ, וּתְלַהֵט סָבִיב צְרוּ: הָאִירוּ
 בְּרָקוֹי תִּבְלֵ, רְאֵתָהּ וּתְחַל הָאָרֶץ: הָרִים כְּדוֹנָג נִמְסוּ מִלְּפָנָי יְיָ, מִלְּפָנָי
 אֲדוֹן כָּל־הָאָרֶץ: הִגִּידוּ הַשָּׁמַיִם צְדָקוֹ, וְרָאוּ כָל־הָעַמִּים כְּבוֹדוֹ: יִכְשׁוּ |
 כָּל־עַבְדֵי פֶסֶל הַמֵּתֵהֶלְלִים בְּאֱלִילִים, הַשֵּׁתְחֹוֹ־לֹ כָל־אֱלֹהִים: שְׁמְעָה
 וּתְשַׁמַּח | צִיּוֹן, וּתְגַלְגֵּל בְּנוֹת יְהוּדָה, לְמַעַן מִשְׁפָּטֶיךָ יְיָ: כִּי־אָתָּה יְיָ
 עֲלִיּוֹן עַל־כָּל־הָאָרֶץ, מְאֹד נִעְלִית עַל־כָּל־אֱלֹהִים: אֲהַבִּי יְיָ שִׁנְאוֹ רַע,
 שְׂמַר נַפְשׁוֹת חֲסִידָיו, מִיַּד רְשָׁעִים יַצִּילֵם:

הפסוקים האחרונים של המזמור נאמרים בקול ובכוונה.

וְלִישְׂרָיִלֵב שְׂמַחָה:

(האותיות הסופיות בגימטריא 'טוב'):

אֹרֶע לְצַדִּיק,

(האותיות הסופיות יוצרות את המילה: קר"ע)

שְׂמַחוּ צַדִּיקִים בֵּינִי, וְהוֹדוּ לְזִכְרִי קִדְשׁוֹ:

תרגום

כל הנדרים ואיסורים
ושבועות וחרמות וקללות
וקנסות וכינויים, שנדרנו
ושנשבענו ושהחרמנו
ושאסרנו על נפשותינו, מיום
כיפורים זה עד יום הכיפורים
הבא עלינו לטובה; בכלם
מתחרטים אנו עליהם.
כולם יהיו מותרים,
עזובים, מושבתים, בטלים
ומבוטלים, לא שרירים ולא
קיימים; נדרינו אינם נדרים,
ואיסורינו אינם איסורים,
ושבועותינו אינן שבועות.

על דעת המקום ועל דעת הקהל בישיבה של מעלה
ובישיבה של מטה אנו מתירין להתפלל עם העבריינים:

כָּל נְדָרֵי. וְאִסְרֵי. וְשְׁבוּעֵי וְחַרְמֵי. וְקִנְיֵי. וְקִנְיֵי.
וְכַנְיֵי. דְאִנְדְרָנָא. וְדִאֲשְׁתַּבְעָנָא וְדִאֲחַרְמֵנָא.
וְדִאֲסָרְנָא עַל נַפְשָׁתְנָא. מִיּוֹם כְּפָרִים זֶה. עַד יוֹם
כְּפָרִים הַבָּא עָלֵינוּ לְטוֹבָה: כְּבִלְהוֹן אַחַרְטָנָא כְּהוֹן.
כְּבִלְהוֹן יְהוֹן שְׁרוֹן. שְׂבִיקוֹן. שְׂבִיתוֹן. כְּטִלְוִין וּמְבַטְלוֹן.
לֹא שְׂרִירִין. וְלֹא קַיְמִין: נְדָרְנָא לֹא נְדָרֵי. וְאִסְרָנָא לֹא
אִסְרֵי. וְשְׁבוּעָתְנָא לֹא שְׁבוּעוֹת:

אומרים את הפסוק "ונסלח" שלוש פעמים.

וְנִסְלַח לְכָל־עַדְתְּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. וְלִגְר הַגֵּר בְּתוֹכְכֶם. כִּי לְכָל־הָעָם בִּשְׁגָגָה:

ולאחר מכן מסיימים את תפילת "כל נדרי" בפסוק המבטא את מחילת העוונות.

סִלַּח־נָא לַעֲוֹן הָעָם הַזֶּה כְּגִדְל חֲסִדְךָ וְכַאֲשֶׁר נִשְׂאָתָה לָעָם הַזֶּה
מִמְצָרִים וְעַד־הַנְּהָה: וְשֵׁם נְאֻמְר:

אומרים בקול רם, שלוש פעמים:

וַיֹּאמֶר יי סִלַּחְתִּי כְּדַבְּרְךָ:

מברכים ברכת שהחינו, נשים שבירכו שהחינו בהדלקת נרות, אינן מברכות כעת:

כְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מִלְךְ הָעוֹלָם, שֶׁחֲחִינוּ וְקִיַּמְנוּ וְהִגִּיעָנוּ לְזִמְן הַזֶּה:

תפילת ערבית ליום כיפור

שיר המעלות, הנה | ברכו את־יְיָ כל־עבְדֵי יְיָ העֹמְדִים בְּבֵית־יְיָ בְּלֵילֹת: שְׁאוּ יַדְכֶם קָדֵשׁ וּבְרְכוּ
 אֹת־יְיָ: וּבְרַכְוּ יְיָ מִצִּיּוֹן, עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: יוֹמָם וָלַיְלָה יְיָ | חֲסְדּוֹ וּבְלֵילָה שִׁירָה עִמּוֹ, תִּפְלָה
 לְאֵל תִּי: וְחֲשׂוּעַת צְדִיקִים מִיּוֹ מְעוֹזָם בְּעַת צָרָה: וַיַּעֲזֹרֵם יְיָ וַיִּפְלְטֵם וַיִּפְלְטֵם מִרְשָׁעִים וַיּוֹשִׁיעֵם
 כִּי־חָסוּ בוֹ:

יְיָ צְבָאוֹת עִמָּנוּ, מִשְׁגַּב־לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה (שלוש פעמים): יְיָ צְבָאוֹת, אֲשֶׁר־י אָדָם
 בְּטַח בְּךָ (שלוש פעמים): יְיָ הוֹשִׁיעָה, הַמְלִיךְ יַעֲנֵנוּ כְיוֹם־קְרָאֵנוּ (ש לוש פעמים):

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בְּדַבְּרוֹ מֵעָרִיב עָרְבִים,
 בְּחֻכְמָה פּוֹתַח שְׁעָרִים, וּבְחַבּוּנָה מְשַׁנֶּה עֵתִים, וּמַחְלִיף אֶת־
 הַזְּמַנִּים וּמְסַדֵּר אֶת־הַפּוֹכְבִּים, בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם בְּרַקִּיעַ, בְּרִצּוֹנוֹ. בּוֹרֵא
 יוֹם וְלַיְלָה, גּוֹלֵל אֹר מִפְּנֵי חֹשֶׁךְ, וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי אֹר. וּמַעֲבִיר יוֹם וּמְבִיא
 לַיְלָה, וּמְבַדִּיל בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה, יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ,
 הַמַּעֲרִיב עָרְבִים:

אַהֲבַת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ אֱהַבְתָּ, תּוֹרָה וּמִצְוֹת חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים
 אוֹתָנוּ לְמַדְתָּ. עַל כֵּן יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בְּשִׂכְכֵנוּ וּבְקוּמָנוּ נְשִׁיחַ בְּחַקִּיךָ,
 וְנִשְׁמַח בְּדַבְּרֵי תוֹרָתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הֵם תִּיַּיֵּנוּ וְאֲרֶךְ יַמֵּינוּ,
 וּבָהֶם נִהְיֶה יוֹמָם וְלַיְלָה, וְאַהֲבַתְךָ לֹא תִסּוּר מִמָּנוּ לְעוֹלָמִים. בְּרוּךְ
 אַתָּה יְיָ, אוֹהֵב עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

קריאת שמע

'קריאת שמע' היא מהקטעים העיקריים בתפילה. אנו קוראים בה את הציוויים על ידיעת אחדות הבורא ועל אהבתו, על לימוד תורה, הנחת תפילין, קביעת מזוזה וזכירת יציאת מצרים.

'קריאת שמע' מורכבת משלושה קטעים הנאמרים ברצף אחד - עד למילה "אמת". בעת אמירת 'קריאת שמע', ובפרט בשני הפסוקים הראשונים, יש להתרכז ולהבין את הנאמר.

באמירת הפסוק הראשון - "שמע ישראל" - מכסים את העיניים ביד הימנית (ועוצמים אותו). באמירת המילה "אחד" על האדם לחשוב אודות כך שהבורא יחיד בעולמו (=א), מושל בשבעת הרקיעים ובארץ (=ח) ובארבע רוחות השמים (=ד).

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, יְיָ | אֶחָד:

בתפילות יום-כיפור אומרים פסוק זה בקול רם:

בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלִכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאֶהְבֶּתָּ אֶת יְיָ אֱלֹהֶיךָ, בְּכָל-לִבְבְּךָ וּבְכָל-נַפְשְׁךָ וּבְכָל-מְאֹדְךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה, אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם, עַל-לִבְבְּךָ: וּשְׁנַתָּם לְבָנֶיךָ וּדְבַרְתָּ בָם, בְּשַׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלַכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשַׁכְּבְךָ וּבְקוּמְךָ: וְקִשַּׁרְתָּם לְאוֹת עַל-יָדְךָ, וְהָיוּ לְטַטְפַּת בֵּין עֵינֶיךָ: וְכַתַּבְתָּם עַל-מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:

וְהָיָה אִם-שָׁמַעַתְּ תִשְׁמְעוּ אֶל-מִצְוֹתַי, אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצַוְּהָ אֶתְכֶם הַיּוֹם, לְאֶהְבָה אֶת-יְיָ אֱלֹהֵיכֶם וּלְעַבְדוֹ, בְּכָל-לִבְבְּכֶם וּבְכָל-נַפְשְׁכֶם: וְנִתְתִי מְטֵר-אַרְצְכֶם בְּעֵתוֹ יוֹרֵה וּמְלַקֹּשׁ, וְאִסַּפְתִּי דַגְּנְךָ וְתִירֶשֶׁךָ וַיִּצְהַרְךָ: וְנִתְתִי עֵשֶׂב בְּשַׁדְּךָ לְבַהֲמֹתֶךָ וְאֶכְלָתָּ וּשְׂבַעְתָּ: הַשְּׁמְרוּ לְכֶם פֶּן יִפְתָּה לְבַבְכֶם, וְסָרְתֶם וְעַבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: וְחָרָה אַף-יְיָ בְּכֶם וְעָצַר אֶת-הַשָּׁמַיִם וְלֹא-יְהִי מְטֵר וְהִאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת-יְבוּלָהּ, וְאֲבַדְתֶּם מְהֵרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר יְיָ נָתַן לְכֶם: וּשְׁמַתֶּם אֶת-דְּבָרֵי

אֵלֶּה עַל־לִבְכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם, וְקִשְׁרֹתֵם אִתְּם לְאוֹת עַל־יְדֵיכֶם וְהָיוּ
 לְטוֹטְפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם: וְלִמְדֹתֵם אִתְּם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם, בְּשִׁבְתְּכֶם
 בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתֶּךָ בְּדֶרֶךְ וּבְשִׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ: וּכְתַבְתֶּם עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ
 וּבְשַׁעְרֶיךָ: לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וְיָמֵי בְנֵיכֶם עַל הָאָדָמָה, אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יי
 לְאַבְתִּיכֶם לָתֵת לָהֶם, כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ:

וַיֹּאמֶר יי אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם
 צִיצִית עַל־כַּנְפֵי בְגָדֵיהֶם לְדַרְתֵּם, וְנִתְּנוּ עַל־צִיצִית הַכַּנָּף, פְּתִיל
 תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית, וּרְאִיתֶם אֹתוֹ, וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יי, וַעֲשִׂיתֶם
 אֹתָם. וְלֹא־תִתְּרוּ אַחֲרָי לִבְכֶם וְאַחֲרָי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם זָנִים אַחֲרֵיהֶם:
 לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי, וְהֵייתֶם קְדוֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי יי
 אֱלֹהֵיכֶם, אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם, מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְהִיּוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים, אֲנִי
 יי אֱלֹהֵיכֶם:

"קריאת שמע" מסתיימת במילים "אני ה' אלוהיכם", ומצרפים אליהן את המילה "אמת"
 שבראש הפסוק הבאה ("אני יי אלהיכם: אמת").

אָמֵת, וְאִמּוֹנָה כָּל־זֹאת, וְקַיָּים עֲלֵינוּ, כִּי הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֵין זולָתוֹ, וְאַנְחֵנוּ יִשְׂרָאֵל
 עַמּוֹ, הַפּוֹרְדֵנוּ מִיַּד מְלָכִים, מִלְּכֵנוּ הַגּוֹאֲלֵנוּ מִכַּף כָּל־הָעֲרִיצִים. הָאֵל הַנִּפְרָע
 לָנוּ מִצְרַיִנוּ, וְהַמְשַׁלֵּם גְּמוּלָ לְכָל־אֵיבֵי נַפְשֵנוּ הַעֹשֶׂה גְדֻלוֹת עַד־אֵין חֶקֶר, וְנִפְלְאוֹת
 עַד־אֵין מִסְפָּר: הַשֵּׁם נִפְשָנוּ בַחַיִּים, וְלֹא־נִתֵן לְמוֹט רַגְלָנוּ: הַמְדְרִיכָנוּ עַל־בְּמֹת
 אוֹיְבֵנוּ, וְיָרֵם קַרְנָנוּ עַל־כָּל־שֹׁנְאֵינוּ. הָאֵל הַעֹשֶׂה־לָנוּ נְקָמָה בַּפְרָעָה, וְאוֹתוֹת
 וּמוֹפְתִים בְּאֶדְמַת בְּנֵי־חַם. הַמַּפְּהָ בְּעִבְרָתוֹ כָּל־בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם, וַיּוֹצֵא אֶת־עַמּוֹ
 יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם לְחֵרוֹת עוֹלָם. הַמַּעֲבִיר בְּנוֹ בֵּין גּוֹרֵי יַם־סוּף, וְאֶת־רוּדְפֵיהֶם וְאֶת־
 שׁוֹנְאֵיהֶם בְּתַהוֹמוֹת טַבַּע, וְרָאוּ כְּנוֹ גְבוּרָתוֹ, שִׁבְחוּ וְהוֹדוּ לְשִׁמּוֹ. וּמִלְכוּתוֹ בְּרִצּוֹן
 קִבְּלוּ עֲלֵיהֶם, מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לָךְ עָנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה, וְאָמְרוּ כָלָם:

מִי כַמְכָה בְּאֵלֶם יי, מִי כַמְכָה נֶאֱדָר בְּקֹדֶשׁ, נֹרָא תְהִלַּת עֲשֵׂה־פְלָא: מְלַכּוּתְךָ
 רָאוּ בְּנֵיךָ, בּוֹקֵעַ יָם לִפְנֵי מוֹשֶׁה, זֶה אֱלֹהֵי עַנּוּ וְאָמְרוּ, יי | יִמְלֹךְ לְעֵלָם וְעַד:
 וְנֶאֱמָר, כִּי־פָדָה יי אֶת־יַעֲקֹב, וַיִּצְלַח מִיַּד חֲזַק מִמֶּנּוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יי, גֹּאֲלֵי יִשְׂרָאֵל:

הַשְׂכִּיבֵנו אֲבוֹנֵינוּ לְשָׁלוֹם, וְהַעֲמִידֵנוּ מִלִּבְנֵי לְחַיִּים טוֹבִים וְלְשָׁלוֹם, וְתַקְּנֵנוּ בְּעֵצָה
 טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ, וְהוֹשִׁיעֵנו מִהֲרָה לְמַעַן שְׂמֵךְ, מִכֹּאן עוֹמְדִים וּפְרוֹשׂ עֲלֵינוּ
 סֶבֶת שְׁלוֹמְךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יי, הַפּוֹרֵשׁ סֶבֶת שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
 וְעַל יְרוּשָׁלַיִם:

תפילת העמידה

'תפילת העמידה' היא החלק העיקרי שבתפילה. יש לעמוד במקום אחד, ולהתרכז במילות התפילה. התפילה נאמרת בלחש, ורק על המתפלל לשמוע את המילים היוצאות מפיו. יש לצעוד שלושה צעדים לאחור, ומיד לשוב בשלושה צעדים לפניו, ולהצמיד את הרגליים זו לזו.

אֲדַנִּי, שְׂפָתַי תִּפְתָּח, וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

באמירת המילים "ברוך אתה ה'" כורעים ומשתחוים: במילה "ברוך" מכופפים את הברכיים; במילה "אתה" משתחוים בכפיפה; באמירת "אדני" מזדקפים וחוזרים לעמידה רגילה.

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי
 יַעֲקֹב, הָאֵל הַגָּדוֹל, הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֲלִיּוֹן, גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים,
 קוֹנֵה הַכֹּל, וְזוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת, וּמֵבִיא גּוֹאֵל לְבְנֵי בְּנֵיהֶם לְמַעַן שְׂמוֹ בְּאַהֲבָה:
 וְכַרְנוּ לְחַיִּים, מְלֹךְ חַפֵּץ בְּחַיִּים, וְכַתְּבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים, לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים:

באמירת המילים "ברוך אתה ה'" כורעים ומשתחוים, לפי ההנחיות.

מְלֹךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמְגַן. בְּרוּךְ אַתָּה יי, מְגַן אַבְרָהָם:
 אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדַנִּי, מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה, רַב לְהוֹשִׁיעַ:

מוֹרִיד הַטַּל:

מִכְּלַבֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד, מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים, סוֹמֵךְ נוֹפְלִים, וְרוֹפֵא
חוֹלִים, וּמְתִיר אֲסוּרִים, וּמְקַיֵּם אַמּוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפְרַיִם. מִי־כִמּוֹד בְּעַל
גְּבוּרֹת וּמִי דוֹמָה לָךְ, מְלַךְ מַמְיֹת וּמְחַיֶּה וּמְצַמִּיחַ יְשׁוּעָה:

מִי־כִמּוֹד אֵב הַרְחֵמֶן זוֹכֵר יְצוּרֵיוֹ לְחַיִּים בְּרַחֲמִים:

וְנֶאֱמַן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מְחַיֶּה הַמֵּתִים:

אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ, וּקְדוּשֵׁים בְּכָל־יּוֹם יִהְלֹךְ סְלָה:

לְדוֹר וָדוֹר הַמְּלִיכוֹ לְאֵל, כִּי הוּא, לְבָדוֹ, מְרוֹם וּקְדוֹשׁ:

וּבְכֵן יִתְקַדַּשׁ שִׁמְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ, וְעַל יְרוּשָׁלַם עִירְךָ, וְעַל צִיּוֹן
מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ, וְעַל מַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֲךָ, וְעַל מְכוּנָה וְהִכָּלְךָ:

וּבְכֵן תֵּן פַּחַדְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל־מַעֲשֵׂיךָ, וְאִימַתְךָ עַל כָּל מַה־שֶּׁבְרָאתָ,
וְיִירָאוּךָ כָּל־הַמַּעֲשִׂים, וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ כָּל־הַבְּרוּאִים, וְיַעֲשׂוּ כְּלָם
אֶחָת לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלִבְבִּי שְׁלָם. שְׂיַדְעֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשְּׁלֵמִן לְפָנֶיךָ,
עוֹ בִּידְךָ וּגְבוּרָה בִּימִינְךָ. וְשִׁמְךָ נוֹרָא עַל כָּל מַה־שֶּׁבְרָאתָ:

וּבְכֵן תֵּן כְּבוֹד יְיָ לְעַמְּךָ, תְּהַלֵּל לִירְאֵיךָ, וְתַקְנֶה טוֹבָה לְדוֹרְשֵׁיךָ, וּפְתַחֲוֹן־
פֶּה לְמִינְחִים לָךְ, שִׁמְחָה לְאַרְצְךָ, וְשִׁשׁוֹן לְעִירְךָ, וְצַמִּיחַת קֶרֶן לְדוֹד
עַבְדְּךָ, וְעַרִיכַת נֵר לְבֶן־יִשְׂרָאֵל מְשִׁיחֲךָ, בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ:

וּבְכֵן צִדִּיקִים יִרְאוּ וְיִשְׂמְחוּ, וַיִּשְׂרִים יַעֲלוּ. וַחֲסִידִים בְּרַנָּה יִגְלוּ. וְעוֹלָתְךָ
תִּקְפָּץ־פִּיהָ. וְהִרְשָׁעָה כָּלָה בְּעֵשֶׂן תִּכְלָה. כִּי תַעֲבִיר מִמִּשְׁלַת זְרוֹן
מִן הָאָרֶץ:

וְתַמְלִךְ אֶתְּהָּ הוּא יי אֱלֹהֵינוּ לְבַדְּךָ, עַל כָּל־מַעֲשֵׂיךָ. בְּהַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ.
 וּבִירוּשָׁלַם עִיר קְדוֹשָׁךְ. כַּפְתּוּב בְּרַבְרֵי קְדוֹשָׁךְ, וּמְלִךְ יי | לְעוֹלָם,
 אֱלֹהֵיךָ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר, הַלְלוּיָהּ:

קְדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֶךָ, וְאִין אֱלוֹהַּ מִבְּלַעְדֶּיךָ, כַּפְתּוּב, וַיִּגְבַּהּ יי צְבָאוֹת
 בְּמִשְׁפָּט, וְהָאֵל הַקְדוֹשׁ נִקְדַּשׁ בְּצַדִּיקָה. בְּרוּךְ אַתָּה יי, הַמְּלִיךְ הַקְדוֹשׁ:
 אַתָּה בְּחַרְתָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים, אַהֲבַת אוֹתָנוּ וְרַצִּית בָּנוּ, וְרִמַּמְתָּנוּ מִכָּל־
 הַלְשׁוֹנוֹת, וְקִדְשַׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְקִרְבַּתָּנוּ מִלִּפְנֵי לַעֲבוֹדָתְךָ, וְשִׁמְךָ
 הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ עָלֵינוּ קְרִאתָ:

וְתַתֵּן־ לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת־יוֹם הַכַּפָּרִים הַזֶּה, אֶת־יוֹם סְלִיחַת הָעֲוֹן הַזֶּה,
 אֶת־יוֹם מִקְרָא־קְדוֹשׁ הַזֶּה, לְמַחִילָה וְלִסְלִיחָה וְלִכְפָּרָה, וְלִמְחֹל־בוֹ אֶת־
 כָּל־עֲוֹנוֹתֵינוּ מִקְרָא־קְדוֹשׁ זְכַר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, יַעֲלֶה וַיְבֹא, וַיִּגַּע וַיִּרְאֶה וַיִּרְצֶה, וַיִּשְׁמַע וַיִּפְקֹד וַיִּזְכֹּר,
 זְכוֹרֵנוּ וּפְקֻדוֹתֵנוּ, וְזַכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ, וְזַכְרוֹן מְשִׁיחַ בְּנוֹדֶד עֲבָדְךָ, וְזַכְרוֹן
 יְרוּשָׁלַם עִיר קְדוֹשָׁךְ, וְזַכְרוֹן כָּל־עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ, לְפִלִּיטָה לְטוֹבָה, לְחַן
 וְלִחְסֵד וְלִרְחָמִים וְלַחַיִּים טוֹבִים וְלִשְׁלוֹם, בְּיוֹם הַכַּפָּרִים הַזֶּה, בְּיוֹם סְלִיחַת הָעֲוֹן
 הַזֶּה, בְּיוֹם מִקְרָא־קְדוֹשׁ הַזֶּה, וְזַכְרָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה, וּפְקֻדָנוּ בּוֹ לְבִרְכָה,
 וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לַחַיִּים טוֹבִים: וּבְדַבְרֵךָ יִשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְחַנּוּן וְרַחֲם עָלֵינוּ
 וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ, כִּי אֵל מְלִיךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, מְחַל | לְעֲוֹנוֹתֵינוּ בְּיוֹם הַכַּפָּרִים הַזֶּה, בְּיוֹם סְלִיחַת הָעֲוֹן
 הַזֶּה, בְּיוֹם מִקְרָא־קְדוֹשׁ הַזֶּה. מְחַה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ וְחַטָּאתֵינוּ מִגִּנְדְּ
 עֵינֶיךָ, כְּאִמּוֹר, אֲנִי אֲנִי הוּא מְחַה פְּשָׁעֶיךָ לְמַעַנִי, וְחַטָּאתֶיךָ לֹא אֲזַכֵּר: וְנֹאמַר,
 מְחִיתִי כְּעַב פְּשָׁעֶיךָ וְכַעֲנַן חַטָּאתֶיךָ, שׁוּבָה אֵלַי כִּי גֹאֲלֶתִיךָ: וְנֹאמַר, כִּי־בְיוֹם הַזֶּה
 יִכַּפֵּר עֲלֵיכֶם, לְטַהֵר אֶתְכֶם מִכָּל חַטָּאתֵיכֶם, לְפָנַי יי תְּטַהְרוּ: קְדַשְׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ,

וְתַזְכֵּרנוּ בְּתוֹרַתְךָ. שְׂבַעְנוּ מִטּוֹבְךָ וְשִׂמְחָה נַפְשֵׁנוּ בִישׁוּעַתְךָ, וְטַהַר לִבְנוּ לְעַבְדְּךָ
 בְּאֵמֶת. כִּי אַתָּה סֵלֶחַן לְיִשְׂרָאֵל וּמַחֲלֵן לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר, וּמַבְלַעְדֵיךָ
 אֵין לָנוּ מִלֶּךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ. בְּרוּךְ אַתָּה יי, מִלֶּךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ לְעוֹנוֹתֵינוּ, וְלְעוֹנוֹת
 עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וּמַעֲבִיר אֲשֵׁמוֹתֵינוּ בְּכָל־שָׁנָה וְשָׁנָה, מִלֶּךְ עַל כָּל־הָאָרֶץ, מִקֶּדֶשׁ
 יִשְׂרָאֵל יוֹם הַכִּפּוּרִים:

**רְצֵה יי אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וְלִתְפִלָּתָם שְׁעָה, וְהַשֵּׁב הָעֲבוּדָה לְדַבְרִי
 בִּיתְךָ, וְאֲשֵׁי יִשְׂרָאֵל וְתַפְלָתָם בְּאַהֲבָה תִקַּבֵּל בְּרִצּוֹן, וְתִהְיֶה לְרִצּוֹן
 תְּמִיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ:**

**וְתַחֲזוּנָה עֵינֵינוּ בְּשׁוֹבְךָ לְרִצּוֹן בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ אַתָּה יי, הַמַּחֲזִיר שְׂכִינָתוֹ
 לְרִצּוֹן:**

באמירת "מוֹדִים" - משתחוים (בלא כיפוף הברכיים) ומזדקפים באמירת שם ה'.

**מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ, שְׂאֵתָה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד, צוֹר
 חַיֵּינוּ, מְגַן וְשֹׁמֵר, אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֵה לָךְ וְנִסְפָּר תְּהִלָּתְךָ, עַל
 חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיַדְךָ וְעַל נַשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל נַפְשֵׁךָ שֶׁבְּכָל־יוֹם עִמָּנוּ
 וְעַל נַפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת, עָרַב וּבָקֵר וְצִהָרִים. הַטּוֹב, כִּי לֹא־כָלוּ
 רַחֲמֶיךָ, וְהַמְרַחֵם, כִּי לֹא־תָמוּ חַסְדֶיךָ, כִּי מַעֲלָם קִיַּנּוּ לָךְ:**

וְעַל־כָּל־מַעֲלָם יִתְבַּרְךָ וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא שְׁמֶךָ מִלִּבְנוּ תְּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

וּכְתוּב לְחַיִּים טוֹבִים, כָּל־בְּנֵי בְרִיתְךָ:

וְכָל־ הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֵלָה וְיִהְלְלוּ שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל לְעוֹלָם כִּי טוֹב, הָאֵל יִשׁוּעַתָּנוּ
 וְעֲזַרְתָּנוּ סֵלָה, הָאֵל הַטּוֹב. באמירת המילים "ברוך" ו"אתה" כורעים ומשתחוים, לפי

ההנחיות. בְּרוּךְ אַתָּה יי, הַטּוֹב שְׁמֶךָ וְלָךְ נֶאֱמָה לְהוֹדוֹת:

שׁוֹמֵם שְׁלֹום, טוֹבָה וּבְרָכָה, חַיִּים חַן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים, עֲלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל
 עֲמֶךָ, בְּרַכְנוּ אֲבִינוּ בְּלָנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פְּנִיךָ, כִּי בְּאוֹר פְּנִיךָ נִתְּתָ לָנוּ יי
 אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וְצַדִּיקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלֹום, וְטוֹב
 בְּעֵינֶיךָ לְבָרֶךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בְּשִׁלּוֹמְךָ:

וּבְסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשְׁלֹום וּפְרִנְסָה טוֹבָה, יְשׁוּעָה וְנַחֲמָה וּנְגִזֵּת טוֹבוֹת, נִזְכָּר
 וְנִכְתָּב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, לְחַיִּים טוֹבִים וְלְשְׁלֹום:

בְּרוּךְ אַתָּה יי, הַמְּבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלֹום:

יְהִיו לְרִצּוֹן | אֲמַרְי־פִי וְהִגִּזּוֹן לְפִי לְפָנֶיךָ, יי צוּרֵי וְגֹאֲלֵי:

מסיימים את תפילת ה'עמידה' באמירת 'וידו':

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, תְּבוֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ, וְאַל־תִּתֵּעַלֵם מִתְחַנְּתֵנוּ, שְׂאִין אָנוּ
 עַיִן פָּנִים וְקִשְׁי עָרְף, לוֹמֵר לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, צְדִיקִים
 אֲנַחְנוּ וְלֹא חַטָּאנוּ, אֲבָל אֲנַחְנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ חַטָּאנוּ:

בקטע זה אנו מבקשים סליחה ומחילה על חטאינו ועוונותינו, יש להתכופף בהכנעה,
 ובאמירת כל אחת מהמילים להכות על הלב (הכאה קלה באגרוף קמוץ של יד ימין על
 צדו השמאלי של החזה):

אֲשַׁמְנוּ. בְּגַדְנוּ. גִּזְלָנוּ. דִּבְרַנּוּ דְּפִי: הִעֵוִינוּ. וְהִרְשַׁעְנוּ. זָרְנוּ. חֲמַסְנוּ.
 טַפְלָנוּ שֶׁקֶר: יַעֲצֵנוּ רַע. בּוֹבְנוּ. לֹצְנוּ. מְרַדְנוּ. נֶאֱצְנוּ. סָרְרְנוּ.
 עֵוִינוּ. פִּשְׁעֵנוּ. צָרְרְנוּ. קִשִּׁינוּ עָרְף: רִשַׁעְנוּ. שִׁחַתְנוּ. תַּעֲבָנוּ. תַּעֲוִינוּ.

תַּעֲתַעְנוּ: מזדקפים

סָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא־שָׁוָה לָנוּ: וְאַתָּה צְדִיק עַל כָּל־הַבָּא
 עֲלֵינוּ, כִּי־אַמַּת עֲשִׂיתָ וְאֲנַחְנוּ הִרְשַׁעְנוּ:

מֵה־נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מְרוֹם, וּמֵה־נִּסְפָּר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים. הֲלֹא כָל־הַגִּסְתָּרוֹת
 וְהַנְּגִלוֹת אַתָּה יוֹדֵעַ:

אתה יודע רזי עולם, ותעלומות סתרי כל־חי: אתה חפש כל־חדרי בטן ובחן
 בליות ולב. אין דבר נעלם ממך, ואין נסתר מגגד עיניך: ובכן יהי רצון
 מלפניך, יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתרחם עלינו ותמחל לנו על כל־חטאתינו,
 ותכפר לנו על כל־עונותינו, ותמחל ותסלח לנו על כל־פשעינו:

שוב מתכופפים בהכנעה, ובאמירת המילה "שחטאנו" מכים על הלב (הכאה קלה באגרוף קמוץ של יד
 ימין על צדו השמאלי של החזה).

על חטא שחטאנו לפניך, באגם וברצון:
 ועל חטא שחטאנו לפניך, באמוץ הלב:
 על חטא שחטאנו לפניך, בכלי דעת:
 ועל חטא שחטאנו לפניך, בבוטוי שפתים:
 על חטא שחטאנו לפניך, בגלוי עריות:
 ועל חטא שחטאנו לפניך, בגלוי ובסתור:
 על חטא שחטאנו לפניך, בךעת ובמרמה:
 ועל חטא שחטאנו לפניך, בדרך פה:
 על חטא שחטאנו לפניך, בהונאת רע:
 ועל חטא שחטאנו לפניך, בהרהור הלב:
 על חטא שחטאנו לפניך, בועידת זנות:
 ועל חטא שחטאנו לפניך, בודוי פה:
 על חטא שחטאנו לפניך, בזלזול הורים ומורים:
 ועל חטא שחטאנו לפניך, בזדון ובשגגה:
 על חטא שחטאנו לפניך, בהזק־יד:
 ועל חטא שחטאנו לפניך, בחלול השם:
 על חטא שחטאנו לפניך, בממאת שפתים:
 ועל חטא שחטאנו לפניך, במפשות פה:
 על חטא שחטאנו לפניך, בנצור הרע:
 ועל חטא שחטאנו לפניך, ביו־עים ובלא יודעים:

באמירת המילים 'סלח.. מחל.. כפר' מכים על הלב.

וְעַל בָּלֶם אֵלֹהֵי סְלִיחוֹת, סְלַח-לָנוּ, מְחַל-לָנוּ, כַּפֵּר לָנוּ:

עַל חַטָּא שְׁחַטְאֵנוּ לְפָנֶיךָ, בְּכַחַשׁ וּבְכַזָּב:

וְעַל חַטָּא שְׁחַטְאֵנוּ לְפָנֶיךָ, בְּכַפְת־שֹׁחַד:

עַל חַטָּא שְׁחַטְאֵנוּ לְפָנֶיךָ, בְּלִצּוֹן:

וְעַל חַטָּא שְׁחַטְאֵנוּ לְפָנֶיךָ, בְּלִשׁוֹן הָרַע:

עַל חַטָּא שְׁחַטְאֵנוּ לְפָנֶיךָ, בְּמִשְׁאֵא וּבַמְתָּן:

וְעַל חַטָּא שְׁחַטְאֵנוּ לְפָנֶיךָ, בְּמֵאֵל וּבַמְשִׁתָּה:

עַל חַטָּא שְׁחַטְאֵנוּ לְפָנֶיךָ, בְּנִשְׁךְ וּבַמְרִבִּית:

וְעַל חַטָּא שְׁחַטְאֵנוּ לְפָנֶיךָ, בְּנִמְטִית גְּרוֹן:

עַל חַטָּא שְׁחַטְאֵנוּ לְפָנֶיךָ, בְּשִׁיחַ שְׁפִתוֹתֵינוּ:

וְעַל חַטָּא שְׁחַטְאֵנוּ לְפָנֶיךָ, בְּסִקּוֹר עֵין:

עַל חַטָּא שְׁחַטְאֵנוּ לְפָנֶיךָ, בְּעֵינַיִם רְמוֹת:

וְעַל חַטָּא שְׁחַטְאֵנוּ לְפָנֶיךָ, בְּעֲזוֹת מִצַּח:

באמירת המילים 'סלח.. מחל.. כפר' מכים על הלב.

וְעַל בָּלֶם אֵלֹהֵי סְלִיחוֹת, סְלַח-לָנוּ, מְחַל-לָנוּ, כַּפֵּר לָנוּ:

עַל חַטָּא שְׁחַטְאֵנוּ לְפָנֶיךָ, בְּפָרִיקַת-עַל:

וְעַל חַטָּא שְׁחַטְאֵנוּ לְפָנֶיךָ, בְּפִלְלוֹת:

עַל חַטָּא שְׁחַטְאֵנוּ לְפָנֶיךָ, בְּצַדִּיקַת-רַע:

וְעַל חַטָּא שְׁחַטְאֵנוּ לְפָנֶיךָ, בְּצַרְרוֹת עֵין:

עַל חַטָּא שְׁחַטְאֵנוּ לְפָנֶיךָ, בְּקִלּוֹת רֵאשׁ:

וְעַל חַטָּא שְׁחַטְאֵנוּ לְפָנֶיךָ, בְּקִשּׁוֹת עֶרֶף:

עַל חַטָּא שְׁחַטְאֵנוּ לְפָנֶיךָ, בְּרִיצַת רַגְלַיִם לְהָרַע:

וְעַל חַטָּא שְׁחַטְאֵנוּ לְפָנֶיךָ, בְּרַכִּילוֹת:

עַל חַטָּא שְׁחַטְאֵנוּ לְפָנֶיךָ, בְּשִׁבּוּעַת שׂוֹא:

וְעַל חַטָּא שְׁחַטְאֵנוּ לְפָנֶיךָ, בְּשִׁנְאֵת חֲנָם:

עַל חַטָּא שְׁחַטְאֵנוּ לְפָנֶיךָ, בְּתִשּׁוּמַת-יָד:

ועל חטאי שחטאנו לפניך, בתמהון לבב:

באמירת המילים 'סלח.. מחל.. כפר' מכים על הלב.

ועל כלם אלוהי סליחות. סלח-לנו. מחל-לנו. כפר-לנו:

בכל פעם בעת אמירת המילה "חייבים" מכים על הלב.

ועל חטאים שאנו חיבים עליהם עולה:

ועל חטאים שאנו חיבים עליהם חטאת:

ועל חטאים שאנו חיבים עליהם קרבן עולה ויזרד:

ועל חטאים שאנו חיבים עליהם אשם ודאי ותלוי:

ועל חטאים שאנו חיבים עליהם מפת מרדות:

ועל חטאים שאנו חיבים עליהם מלקות ארבעים:

ועל חטאים שאנו חיבים עליהם מיתה בידי שמים:

ועל חטאים שאנו חיבים עליהם כרת וערירי:

ועל חטאים שאנו חיבים עליהם ארבע מיתות בית דין סקילה, שרפה,

הרג, וחקק:

על מצות עשה ועל מצות לא תעשה, בין שיש בהן קום עשה ובין שאין בהן קום

עשה. את-הגלוים לנו ואת-שאינם גלוים לנו. את-הגלוים לנו, כבר אמרנום

לפניך והודינו לך עליהם. ואת-שאינם גלוים לנו, לפניך הם גלוים וידועים, כדבר

שנאמר, הנסתרת ליי אלהינו, והנגלת לנו ולבנינו עד עולם, לעשות את-כל-

דברי התורה הזאת: כי אתה סלחן לישראל, ומחלן לשבטי ישראל ודור ודור,

ומבלעדיך אין לנו מלך מוחל וסולח: מזדקפים

אלהי, עד שלא נוצרתי איני כדאי, ועכשיו שנוצרתי כאלו לא נוצרתי. עפר אני

בחיי, קל וחמר במיתתי. הרי אני לפניך ככלי מלא בושה וכלמה. יהי

רצון מלפניך, יי אלהי ואלהי אבותי, שלא אחטא עוד, ומה-שחטאתי לפניך מחוק

ברחמיך הרבים אבל לא על-ידי יסורים וחקלים רעים:

**אֱלֹהֵי, נְצוֹר לְשׁוֹנֵי מַרְעַ, וּשְׁפָתַי מִדְּבַר מַרְמָה, וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי תְדוֹם, וְנַפְשֵׁי
 כְּעֶפֶר לְכֹל תִּהְיֶה: פָּתַח לִבִּי בְּתוֹרַתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּף נַפְשִׁי, וְכֹל-
 הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה, מִהֲרֵה הַפֵּר עֲצָתָם וְקַלְקַל מַחְשַׁבְתָּם: יִהְיוּ כְּמִין לִפְנֵי-רוּחַ
 וּמִלֶּאךְ יִי דוּחָה: לְמַעַן יִחְלְצוּן יְדִידֶיךָ, הוֹשִׁיעָה יְמִינֶךָ וְעַנְנֵי: עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ,
 עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרַתְךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשֵׁתְךָ: יִהְיוּ לְרִצּוֹן | אֲמַרְי־כִּי
 וְהִגִּיוֹן לִבִּי לִפְנֶיךָ, יִי צוּרֵי וְנֹאֲלֵי:**

לפני אמירת - "עושה השלום" - יש לפסוע שלושה צעדים לאחור. תוך כדי אמירת
 מילות הפסוק נהוג לקוד קידה לצד שמאל, לצד ימין ולפנים, לאות פרדה.

**עֲשֵׂה הַשְּׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו, הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל-יִשְׂרָאֵל, וְאֲמָרוּ אָמֵן:
 יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יִי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׂיִבְנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ,
 וְתֵן חֻלְקֵנוּ בְּתוֹרַתְךָ:**

תפילת "אבינו מלכנו"

**אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ חֲטָאנוּ (מכים על הלב) לְפָנֶיךָ:
 אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֱלֹא אַתָּה:
 אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ:
 אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ חֲדָשׁ עָלֵינוּ שָׁנָה טוֹבָה:
 אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ בְּטוֹל מֵעָלֵינוּ כָּל-גְּזוּרוֹת קְשׁוֹת:
 אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ בְּטוֹל מַחְשָׁבוֹת שׁוֹנְאֵינוּ:
 אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ הַפֵּר עֲצַת אוֹיְבֵינוּ:
 אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ כְּלָה כָּל-צָר וּמִסְטִין מֵעָלֵינוּ:
 אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ סְתוּם פְּיֹת מִסְטִינָנוּ וּמִקְטָרִינָנוּ:
 אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ כְּלָה דְבַר וְחֵרֵב וְרָעַב וּשְׂבִי וּמִשְׁחִית מִבְּנֵי בְרִיתְךָ:
 אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ מְנַע מִגְּפָה מִנְּחֻלְתְּךָ:
 אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ סָלַח וּמְחוּל לְכָל-עוֹנוֹתֵינוּ:**

אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ מְחַה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ מִנְּגִד עֵינֶיךָ:
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ מְחֹק בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים כָּל־שֹׁמְרֵי חֻבוֹתֵינוּ:
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ הַחֲזִירְנוּ בַתְּשׁוּבָה שְׁלָמָה לְפָנֶיךָ:
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ שְׁלַח רְפוּאָה שְׁלָמָה לְחֹלֵי עַמֶּךָ:
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ קְרַע רוּעַ גֹּזֵר דִּינֵנוּ:
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ זְכַרְנוּ בְּזַכְרֹן טוֹב לְפָנֶיךָ:
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים:
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר גְּאֻלָּה וְיִשׁוּעָה:
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר פְּרִנְסָה וְכִלְכָּלָה:
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר זְכוּת:
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר סְלִיחָה וּמְחִילָה:
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ הַצְמַח לָנוּ יִשׁוּעָה בְּקֶרֶב:
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ הָרֶם קָרְן יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ הָרֶם קָרְן מְשִׁיחֶךָ:
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ מֵלֵא יְדֵינוּ מִבְּרֻכּוֹתֶיךָ:
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ מֵלֵא אֶסְמִינוּ שְׁבַע:
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ שְׁמַע קוֹלְנוּ חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ:
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת־תְּפִלָּתֵנוּ:
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ פָּתַח שַׁעֲרֵי שָׁמַיִם לְתַפִּלָּתֵנוּ:
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ זְכוּר כִּי־עָפַר אֲנַחְנוּ:
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ נָא אַל תִּשְׁיַכְנוּ רִיקָם מִלְּפָנֶיךָ:
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ תְּהֵא הַשְׁעָה הַזֹּאת שַׁעַת רַחֲמִים וְעַת רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ:
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ חֲמוּל עָלֵינוּ וְעַל עוֹלָלֵינוּ וְטַפֵּינוּ:
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ עֲשֵׂה לְמַעַן הַרוּגִים עַל שֵׁם קְדֻשְׁךָ:
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ עֲשֵׂה לְמַעַן טְבוּחִים עַל יְחֻדְךָ:
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ עֲשֵׂה לְמַעַן בְּאֵי בְּאֵשׁ וּבְכַמִּים עַל קְדוּשַׁתְּךָ:

אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ יְקוּם נְקַמְתָּ דָם עֲבָרֶיךָ הַשְּׁפוּדִי:

אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ אִם לֹא לְמַעַנְנוּ:

אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ:

אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ עֲשֵׂה לְמַעַן רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים:

אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶיךָ הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא שְׁנִקְרָא עֲלֵינוּ:

אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ חַנּוּנוֹ וְעַנּוּנוֹ כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה וְחֶסֶד וְהוֹשִׁיעֵנוּ:

פרק כ"ד בתהלים פותח בהכרותו של דוד המלך: "לדוד מזמור, לה' הארץ ומלוואה, תבל ויושבי בה". באמירת מזמור זה, יש להתרכז ולהתבונן היטב במשמעות המילים. אמירת המזמור בכוונה הראויה היא סגולה מיוחדת לפרנסה.

א לְדָוִד מְזֻמָּר, לַיְי הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ, תִּבְּל וַיֹּשְׁבֵי בָהּ: ב כִּי־הוּא עַל־יָמִים
 יִסְדָּהּ, וְעַל־נְהָרוֹת יְכוֹנְנָהּ: ג מִי־עֲלָה בְּהַר־יְי, וּמִי־יָקוּם
 בַּמָּקוֹם קִדְשׁוֹ: ד נְקִי כַפַּיִם וּכְר־לֵבָב, אֲשֶׁר | לֹא־נִשְׂא לְשׂוֹא נַפְשִׁי, וְלֹא
 נִשְׁבַּע לְמַרְמָה: ה יִשְׂא בְרַכָּה מֵאֵת יְי, וְצִדְקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׂעוֹ: ו זֶה הַזֹּר
 הַרְשִׁיו, מִבְּקִשֵׁי פְנֵיךָ יַעֲקֹב סֵלָה: ז שְׂאוּ שְׁעָרִים | רְאֲשֵׁיכֶם וְהַנִּשְׂאוּ
 פִתְחֵי עוֹלָם, וַיָּבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: ח מִי זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד, יְי עֲזוֹז וְגִבּוֹר, יְי
 גְּבוּר מִלְּחָמָה: ט שְׂאוּ שְׁעָרִים | רְאֲשֵׁיכֶם וּשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם, וַיָּבֹא מֶלֶךְ
 הַכְּבוֹד: י מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד, יְי צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד סֵלָה:

תפילת "עלינו לשבח" נאמרת בעמידה.

עֲלֵינוּ לְשִׁבְחָ לְאֲדוֹן הַכֹּל, לְתַת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית, שְׂלֵא עֲשֵׂנוּ כְּגוֹיֵי
 הָאָרְצוֹת וְלֹא שְׁמָנוּ כְּמִשְׁפָּחוֹת הָאֲדָמָה. שְׂלֵא שָׁם חִלְקֵנוּ כְּהֵם
 וְגִרְלָנוּ כְּכָל־הַמוֹנִם, שְׁהֵם מִשְׁתַּחֲוִים לְהֶבֶל וְלָרִיק: וְאַנְחָנוּ כּוֹרְעִים - נוֹהֲגִים
 לְכַרְעֵ וּמִשְׁתַּחֲוִים - נוֹהֲגִים לְהִשְׁתַּחֲוֹת וּמוֹדִים לְפָנֶיךָ מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים, הַקְּדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא: שְׁהוּא נוֹטֵה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אָרֶץ, וּמוֹשֵׁב יָקָרוֹ בְּשָׁמַיִם מְפַעֵל,
 וּשְׂכִינַת עֲזוֹ בְּנִבְהֵי מְרוֹמִים. הוּא אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד, אָמֵת מִלְּפָנֶיךָ, אָפֶס זוֹלָתוֹ,

כְּפָתוּב בְּתוֹרָתוֹ, וַיִּדְעַת הַיּוֹם וְהַשַּׁבָּת אֶל־לְבַבְךָ, כִּי יי הוּא הָאֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם
מִמַּעַל וְעַל־הָאָרֶץ מִתַּחַת, אֵינ עוֹד:

וְעַל־ כֵּן נִקְוָה לָךְ יי אֱלֹהֵינוּ לְרֹאוֹת מְהֵרָה בְּתַפְאֲרַת עֲזָךְ, לְהַעֲבִיר גְּלוּלִים
מִזֶּה־הָאָרֶץ וְהָאֱלִילִים כְּרוֹת יַפְרָתוֹן, לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שְׁדֵי; וְכַל־
בְּנֵי־בָשָׂר יִקְרָאוּ בְּשִׁמְךָ, לְהַפְנוֹת אֱלֹיךָ כָּל־רָשָׁעֵי אָרֶץ. יִפְּרִו וַיִּדְעוּ כָּל־יוֹשְׁבֵי
תְּבֵל, כִּי־לָךְ תִּכְרַע כָּל־בָּרָךְ, תִּשָּׁבַע כָּל־לְשׁוֹן. לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ יִכְרַעוּ וַיִּפְּלוּ,
וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יִקְר יִתְּנוּ וַיִּקְפְּלוּ בְּכָלם עֲלֵיהֶם אֶת־עוֹל מַלְכוּתְךָ, וְתִמְלֹךְ
עֲלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד, כִּי הַמַּלְכוּת שֶׁלָּךְ הִיא, וְלְעוֹלָמֵי עַד תִּמְלֹךְ
בְּכָבוֹד, כְּפָתוּב בְּתוֹרָתְךָ, יי | יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד: וְנֹאמַר, וְהָיָה יי לְמִלְךָ עַל־
כָּל־הָאָרֶץ, בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יי אֶחָד וְשִׁמוֹ אֶחָד:

מסיימים את התפילה באמירת פסוקים אלו:

אֱלֹהֵינוּ מִפְּחַד פִּתְאֵם, וּמִשְׂאֵת רַשָּׁעִים כִּי תָבֹא: עֲצוּ עֲצֵה וְתַפֵּר, דַּבְּרוּ דַּבְּרוּ וְלֹא יִקוּם, כִּי עֲמַנּוּ
אֵל: וְעַד־וְקִנָּה אֲנִי הוּא, וְעַד־שִׁיבָה אֲנִי אֶסְבֵּל, אֲנִי עֲשִׂיתִי וְאֲנִי אֲשֵׂא וְאֲנִי אֶסְבֵּל וְאֲמַלֵּט: אֲדָ
צַדִּיקִים יוֹדוּ לְשִׁמְךָ יִשְׁבּוּ יִשְׂרָאֵל אֶת־כְּפָנֶיךָ:

הזכרת נשמות – 'יזכור'

מנהג להזכיר את נשמות הנפטרים בסיום החגים וביום הכיפורים. מתחייבים לתרום כסף לצדקה, ומבקשים מבורא העולם שבזכות המצווה תתעלה הנשמה בגן עדן. תפילה זו יאמר מי שהתייתם מאב או מאם, ה' ישמור. נוהגים לעמוד בעת אמירת 'יזכור'.

נוסח התפילה לזכר נשמת אם:

נוסח התפילה לזכר נשמת אב:

יִזְכֹּר אֱלֹהִים נְשַׁמַּת אִמִּי מוֹרְתִי
 (פלוגית בת פלוגית) שְׁהִלְכָה
 לְעוֹלָמָהּ, בְּעִבּוֹר שְׁפָלִי גֵדֵר אֶתֶן
 צְדָקָה בְּעֵדָה. בְּשֹׁכֵר זֶה תִּהְיֶה נַפְשָׁה
 צְרוּרָה | בְּצָרוּר הַחַיִּים עִם נְשַׁמַּת
 אֲבִרְהֶם יִצְחָק וְיַעֲקֹב, שְׂרָה רַבֵּקָה
 רַחֵל וְלֵאָה, וְעִם שְׂאֵר צַדִּיקִים
 וְצַדִּיקֵינִי שְׁבַגְנֵי עֵדֶן, וְנֹאמֵר אֲמֵן:

יִזְכֹּר אֱלֹהִים נְשַׁמַּת אָבִּי מוֹרִי (פלוגי
 בן פלוגית) שְׁהִלְכֵךְ לְעוֹלָמוֹ,
 בְּעִבּוֹר שְׁפָלִי גֵדֵר אֶתֶן צְדָקָה בְּעֵדֶן.
 בְּשֹׁכֵר זֶה תִּהְיֶה נַפְשׁוֹ צְרוּרָה | בְּצָרוּר
 הַחַיִּים עִם נְשַׁמַּת אֲבִרְהֶם יִצְחָק
 וְיַעֲקֹב, שְׂרָה רַבֵּקָה רַחֵל וְלֵאָה, וְעִם
 שְׂאֵר צַדִּיקִים וְצַדִּיקֵינִי שְׁבַגְנֵי עֵדֶן,
 וְנֹאמֵר אֲמֵן:

ומצטרפים לתפילת "אב הרחמים" - תפילה שתוקנה לזכר הקהילות שחרבו והיהודים שנהרגו על קידוש השם במסעי הצלב.

אֲבִי הַרְחָמִים שׁוֹכֵן מְרוֹמִים, בְּרַחֲמֵי הַעֲצוּמִים, הוּא יִפְקֹד בְּרַחֲמִים, הַחֲסִידִים וְהַיֹּשְׁרִים
 וְהַתְּמִימִים, קְהֵלוֹת הַקֹּדֶשׁ שְׁמֹקְרוֹ נַפְשָׁם עַל־קִדְשַׁת הַשֵּׁם, הַנֶּאֱהָבִים וְהַנְעִימִים בְּחַיֵּיהֶם,
 וּבְמִזְמוֹתֵם לֹא נִפְרְדוּ: מִנְּשָׁרָיִם קָלוֹ, וּמֵאֲרִזוֹת גְּבֹרֵי, לַעֲשׂוֹת רְצוֹן קוֹנֵם וְחַפֵּץ צוּרֵם. יִזְכְּרֵם אֱלֹהֵינוּ
 לְטוֹבָה, עִם שְׂאֵר צַדִּיקֵי עוֹלָם, וְיִנְקֹם נַקְמַת דָּם עֲבָדָיו הַשְּׂפוּדִים. כְּפִתּוּב בְּתוֹרַת מֹשֶׁה אִישׁ
 הָאֱלֹהִים, תִּרְנִינֵנוּ גּוֹיִם עַמּוֹ, כִּי דָם־עֲבָדָיו יִקּוֹם, וְנִקְם יֹשִׁיב לְצַרְיוֹ, וְכִפֵּר אֲדַמְתּוֹ עַמּוֹ: וְעַל־יְדֵי
 עֲבָדֶיךָ הַנְּבִיאִים כְּתוּב לֵאמֹר, וְנִקְיִיתִי דָמָם לֹא־נִקְיִיתִי, וְיִי שְׁכֵן בְּצִיּוֹן: וּבְכַתְּבֵי הַקֹּדֶשׁ נֹאמֵר, לְמַה |
 יִאֲמְרוּ הַגּוֹיִם אֵיךְ אֱלֹהֵיהֶם, יוֹדֵעַ בְּגוֹיִם לְעֵינֵינוּ נַקְמַת דָּם־עֲבָדֶיךָ הַשְּׂפוּדִים: וְאוֹמֵר, כִּי־דָרַשׁ דָּמִים
 אוֹתָם וְכָר, לֹא־שָׁכַח צַעֲקַת עַנּוּיָם: וְאוֹמֵר, יְדִין בְּגוֹיִם מְלֵא גְיוֹת מַחֵץ רֹאשׁ עַל־אֲרֵץ רַבָּה. מִגִּזְלֵ
 בְּדָרְךָ יִשְׁתָּה, עַל־כֵּן יָרִים רֹאשׁ:

תפילת 'נעילה'

תפילת 'נעילה' נאמרת בדבקות ובנעימה ייחודית.

אֲשֶׁר יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ, עוֹד יִהְלָלוּךָ סֵלָה: אֲשֶׁר יֵהָעֵם שְׂכֵכָה לוֹ, אֲשֶׁר יֵהָעֵם
 שְׁנֵי אֱלֹהֵיוֹ: תִּהְלֶה לְדוֹד, אֲרוּמְמָךְ אֱלוֹהֵי הַמִּלָּךְ, וְאַבְרָכָה שְׁמֶךָ
 לְעוֹלָם וָעֶד: בְּכָל-יוֹם אֲבָרְכֶךָ, וְאַהֲלֶלָה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד: גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל
 מְאֹד, וְלִגְדֻלְתּוֹ אֵין חֶקֶר: דוֹר לְדוֹר יִשְׁבַח מַעֲשֶׂיךָ, וּגְבוּרַתֶיךָ יִגְדֹּד: הַדָּר
 כְּבוֹד הוֹדֶךָ וְדַבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ, אֲשִׁיחָה: וְעֲזוֹז נוֹרָאוֹתֶיךָ יֹאמְרוּ, וּגְדֻלְתֶּךָ
 אֲסַפְּרֶנָּה: זָכַר רַב-טוֹבָךָ יִבְיָעוּ, וְצַדִּיקְתֶּךָ יִרְנְנוּ: חֲנוּן וְרַחוּם יְיָ, אֶרְךָ אֲפִים
 וּגְדֻלַּחֲסֶד: טוֹב-יְיָ לְכָל, וְרַחֲמָיו עַל-כָּל-מַעֲשָׂיו: יוֹדוּךָ יְיָ כָּל-מַעֲשֶׂיךָ,
 וְחִסְדֶיךָ יִבְרַכּוּכָה: כְּבוֹד מַלְכוּתֶךָ יֹאמְרוּ, וּגְבוּרַתֶךָ יִדְבְּרוּ: לְהוֹדִיעַ | לְבַנֵּי
 הָאָדָם גְּבוּרַתֶיךָ, וְכְבוֹד הַדָּר מַלְכוּתוֹ: מַלְכוּתֶךָ, מַלְכוּת כָּל-עֲלָמִים,
 וּמִמְשַׁלְתֶּךָ בְּכָל-דוֹר וָדוֹר: סוּמְךָ יְיָ לְכָל-הַנְּפֻלִים, וְזוֹקֵף לְכָל-הַכְּפוּפִים:
 עֵינֵי-כָל אֱלֹהִים יִשְׁבְּרוּ, וְאַתָּה גּוֹתֵן-לָהֶם אֶת-אֲכָלָם בְּעַתּוֹ: שְׁוֹתֵחַ אֶת-יָדְךָ,
 וּמִשְׁפִּיעַ לְכָל-חַי רִצּוֹן: צַדִּיק יְיָ בְּכָל-דְּרָכָיו, וְחֹסֵיד בְּכָל-מַעֲשָׂיו: קָרוֹב יְיָ
 לְכָל-קָרְאָיו, לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ בְּאַמֶּת: רִצּוֹן-יִרְאִיו יַעֲשֶׂה, וְאֶת-שׁוֹעֲתָם
 יִשְׁמַע וְיִוֹשִׁיעֵם: שׁוֹמֵר יְיָ אֶת-כָּל-אֲהָבָיו, וְאֶת כָּל-הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד: תִּהְלֶת
 יְיָ יִדְבַר-פִּי, וּיְבַרְךָ כָּל-בֶּשֶׂר שֶׁם קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: וְאַנְחֵנוּ | נְבַרְךָ יְיָ, מֵעַתָּה
 וְעַד-עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

וְכֵן לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וּלְשִׁבְי פֹשַׁע בְּיַעֲקֹב, נָאִם יי: וְאֲנִי זֹאת בְּרִיתִי אִוְתָם אָמַר יי,
רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ וּדְבָרֵי אֲשֶׁר־שָׁמַתִּי בְּפִיךָ, לֹא־יִמּוּשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי זֶרַעְךָ
וּמִפִּי זֶרַע זֶרַעְךָ, אָמַר יי מַעֲתָה וְעַד־עוֹלָם: וְאַתָּה קְדוֹשׁ, יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת
יִשְׂרָאֵל: וְקָרָא זֶה אֱלֹהֵה וְאָמַר, קְדוֹשׁ | קְדוֹשׁ, קְדוֹשׁ יי צְבָאוֹת, מְלֵא כָּל־
הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: וּמִקְבְּלֵין דִּין מִזְדִּינ, וְאִמְרִין קְדִישׁ בְּשֵׁמִי מְרוֹמָא עֲלָאָה בֵּית
שְׁכִינְתָּה, קְדִישׁ עַל אֲרַעָא עוֹבֵד גְּבוּרְתָּה, קְדִישׁ לְעָלְמָא וּלְעֲלָמֵי עֲלָמֵיָא, יי
צְבָאוֹת, מְלֵיָא כָּל־אֲרַעָא זִיו יְקָרָה: וְתַשְׁאֲנֵי רוּחַ, וְאִשְׁמַע אַחֲרֵי קוֹל רַעֲשׁ
גְּדוֹל, בְּרוּךְ כְּבוֹד־יי מִמְּקוֹמוֹ: וְנִטְלַתְנֵי רוּחָא וּשְׁמַעִית בְּתַרֵּי קַל זִיע סְגִיא
דְּמִשְׁפַּחִין וְאִמְרִין בְּרִיד יְקָרָא דִּי מֵאַתְר בֵּית שְׁכִינְתָּה: יי | יִמְלֹךְ לְעָלְמָא וְעַד:
יי מַלְכוּתָּה קָאִם לְעָלְמָא וּלְעֲלָמֵי עֲלָמֵיָא: יי אֱלֹהֵי אַבְרָהָם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל
אַבְתֵּינּוּ, שְׁמֵרָה־זֹאת לְעוֹלָם, לְיַצֵּר מַחֲשָׁבוֹת לְכַב עַמְךָ, וְהִכֵּן לְכַבֵּם אֱלֹהֵי:
וְהוּא רַחוּם | יִכַּפֵּר עֲוֹן וְלֹא־יִשְׁחִית, וְהִרְבָּה לְהַשְׁיב אִפּוֹ, וְלֹא־יַעִיר כָּל־
חַמְתּוֹ: כִּי־אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסֹלַח וְרַב־חֶסֶד לְכָל־קְרֹאֲיֶךָ: צְדָקְתֶךָ צִדְקָא
לְעוֹלָם, וְתוֹרַתְךָ אֱמֶת: תַּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב, חֶסֶד לְאַבְרָהָם, אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתָּ
לְאַבְתֵּינּוּ מִימֵי קָדָם: בְּרוּךְ אֲדֹנָי, יוֹם | יוֹם יַעֲמַס־לָנוּ, הָאֵל יִשׁוּעַתְנּוּ סֵלָה: יי
צְבָאוֹת עַמְנוּ, מִשְׁגַּב־לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה: יי צְבָאוֹת, אֲשֶׁר־י אָדָם בְּטַח בְּךָ:
יי הוֹשִׁיעָה, הַמְּלֹךְ יַעֲנֵנוּ כְּיוֹם־קְרָאֵנוּ: בְּרוּךְ הוּא אֱלֹהֵינוּ שְׁבָרָאֵנוּ לְכְבוֹדוֹ,
וְהַבְדִּילָנוּ מִן הַתּוֹעִים, וְנָתַן לָנוּ תוֹרַת אֱמֶת, וְחַיֵּי עוֹלָם נָטַע בְּתוֹכְנוּ, הוּא
יַפְתַּח לָפָנוּ בְּתוֹרָתוֹ, וְיִשֶּׁם בְּלַפְנוּ אֶהְבְּתוֹ וְיִרְאֵתוֹ, וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ וּלְעַבְדּוֹ
בְּלִבְבֵי שְׁלָם, לְמַעַן לֹא נִיגַע לְרִיק, וְלֹא נִלְד לְבַהֲלָה: וּבְכֵן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יי
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁנַשְׁמֹר חֻקֶיךָ בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְנִזְכָּה וְנַחֲמֶה וְנִרְאָה,
וְנִירַשׁ טוֹבָה וּבִרְכָה, לְשָׁנֵי יְמוֹת הַמְּשִׁיחַ וְלַחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא: לְמַעַן | יִזְמַרְךָ
כְּבוֹד וְלֹא יָדָם, יי אֱלֹהֵי לְעוֹלָם אֲוֶרְךָ: בְּרוּךְ הַגֹּבֵר אֲשֶׁר יִבְטַח בִּי, וְהִנֵּה יי

מִבְּטָחוֹ: בְּטָחוֹ בִּי עֲדֵי־עַד, כִּי בָּיָה יְיָ צוֹר עוֹלָמִים: וַיִּבְטָחוּ בְּךָ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ,
כִּי לֹא־עֲזַבְתָּ דַרְשֵׁיךָ יְיָ: יְיָ חַפֵּץ לְמַעַן צְדָקוֹ, וַיַּגְדֵּל תוֹרָה וַיֹּאדְוֶיר:

תפילת העמידה

'תפילת העמידה' היא החלק העיקרי שבתפילה. יש לעמוד במקום אחד, ולהתרכז במילות התפילה. התפילה נאמרת בלחש, ורק על המתפלל לשמוע את המילים היוצאות מפיו. יש לצעוד שלושה צעדים לאחור, ומיד לשוב בשלושה צעדים לפניו, ולהצמיד את הרגליים זו לזו.

אֲדָנִי, שְׁפָתַי תִּפְתַּח, וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

באמירת המילים "ברוך אתה ה'" כורעים ומשתחוים: במילה "ברוך" מכופפים את הברכיים; במילה "אתה" משתחוים בכפיפה; באמירת "אדני" מזדקפים וחוזרים לעמידה רגילה.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב, הָאֵל הַגָּדוֹל, הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֲלִיּוֹן, גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים, קוֹנֵה הַכֹּל, וְזוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת, וּמֵבִיא גּוֹאֵל לְבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:
זְכַרְנוּ לְחַיִּים, מֶלֶךְ חַפֵּץ בְּחַיִּים, וְחִתְּמָנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים, לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים:

באמירת המילים "ברוך אתה ה'" כורעים ומשתחוים, לפי ההנחיות.

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מַגֵּן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדָנִי, מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה, רַב לְהוֹשִׁיעַ:

מוֹרֵיד הַטַּל:

מְבַלְבֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד, מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים, סוֹמֵךְ נוֹפְלִים, וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמַתִּיר אֲסוּרִים, וּמְקַיֵּם אַמּוֹנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפְרַי. מִי־כְמוֹד כְּעַל גְּבוּרֹת וּכְיִי דוֹמָה לָךְ, מֶלֶךְ מְקִיט וּמְחַיֶּה וּמְצַמִּיחַ יְשׁוּעָה:

מִי־כְמוֹד אֵב הַרְחָמִים זוֹכֵר יְצוּרֵי לְחַיִּים בְּרַחֲמִים:

וְנֹאמֵן אַתָּה לְהַחְיוֹת מֵתִים. בְּרוּךְ אַתָּה יי, מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ, וְקְדוּשֵׁים בְּכָל-יוֹם יְהַלְלוּךָ סְלָה:

לְדוֹר וָדוֹר הַמְּלִיכוֹ לְאֵל, כִּי הוּא, לְבָדוֹ, מְרוֹם וְקְדוֹשׁ:

וּבְכֵן יִתְקַדַּשׁ שִׁמְךָ יי אֱלֹהֵינוּ עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ, וְעַל יְרוּשָׁלַם עִירְךָ, וְעַל צִיּוֹן
מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ, וְעַל מַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֲךָ, וְעַל מְכוּנָה וְהִיכָלְךָ:

וּבְכֵן תֵּן פַּחַדְךָ יי אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל-מַעֲשֵׂיךָ, וְאִימַתְךָ עַל כָּל מַה-שֶׁבָּרָאתָ,
וְיִירָאוּךָ כָּל-הַמַּעֲשִׂים, וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ כָּל-הַבְּרוּאִים, וְיַעֲשׂוּ כְּלָם
אֲגִידָה אַחַת לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלִבְבֵי שָׁלֵם. שִׁדְעֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשְּׁלֵטֵן לְפָנֶיךָ,
עוֹ בִּידְךָ וְגִבּוּרָה בְּיַמֶּיךָ. וְשִׁמְךָ נוֹרָא עַל כָּל מַה-שֶׁבָּרָאתָ:

וּבְכֵן תֵּן כְּבוֹד יי לְעַמְּךָ, תְּהִלָּה לְיִרְאֵיךָ, וְתִקְנָה טוֹבָה לְדוֹרְשֵׁיךָ, וּפְתִחוּן-
פֶּה לְמַיְחָלִים לָךְ, שִׁמְחָה לְאַרְצְךָ, וְשִׁשׂוֹן לְעִירְךָ, וְצַמִּיחַת קֶרֶן לְדוֹד
עַבְדְּךָ, וְעֲרִיכַת נֵר לְבֵן-יִשְׂרָאֵל מְשִׁיחֲךָ, בְּמַהֲרָה בְּיַמֵּינוּ:

וּבְכֵן צְדִיקִים יִרְאוּ וְיִשְׂמְחוּ, וְיִשְׁרִים יַעֲלוּ. וְחַסִּידִים בְּרַגְנָה יִגְלוּ. וְעוֹלָתָה
תִּקְפָּץ-פִּיָּה. וְהַרְשָׁעָה כָּלָה בְּעֵשֶׂן תִּכְלָה. כִּי תַעֲבִיר מִמְּשַׁלַּת זְרוֹן
מִן הָאָרֶץ:

וְתִמְלֹךְ אַתָּה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ לְבַדְּךָ, עַל כָּל-מַעֲשֵׂיךָ. בְּהַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ.
וּבִירוּשָׁלַם עִיר קְדֻשָּׁה. כַּפְתּוֹב בְּדַבְרֵי קְדֻשָּׁה, וּמְלֹךְ יי | לְעוֹלָם,
אֱלֹהֵיךָ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר, הַלְלוּיָהּ:

קְדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שִׁמְךָ, וְאִין אֱלוֹהַ מִפְּלַעְדֵיךָ, כַּפְתּוֹב, וַיִּגְבַּה יי צְבָאוֹת
בְּמִשְׁפָּט, וְהָאֵל הַקְּדוֹשׁ נִקְדַּשׁ בְּצַדִּיקָה. בְּרוּךְ אַתָּה יי, הַמְּלֹךְ הַקְּדוֹשׁ:
אַתָּה בְּחַרְתָּנוּ מִכָּל-הָעַמִּים, אֲהַבְתָּ אוֹתָנוּ וְרָצִיתָ בָּנוּ, וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל-
הַלְשׁוֹנוֹת, וְקִדְשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְקִרְבַּתָּנוּ מִלִּפְנֵי לַעֲבוֹדָתְךָ, וְשִׁמְךָ
הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ עָלֵינוּ קְרָאתָ:

וּתְהַיָּיֵנוּ לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת־יוֹם הַכִּפּוּרִים הַזֶּה, אֶת־יוֹם סְלִיחַת הָעוֹן
הַזֶּה, אֶת־יוֹם מִקְרָא־קֹדֶשׁ הַזֶּה, לְמַחִילָה וְלִסְלִיחָה וְלִכְפָּרָה,
וְלִמְחֹלָבוֹ אֶת־כָּל־עוֹנוֹתֵינוּ מִקְרָא־קֹדֶשׁ זָכָר לַיְצִיאַת מִצְרָיִם:

אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, יַעֲלֶה וְיָבֵא, וְיַגִּיעַ וְיִרְאֶה וְיִרְצֶה, וְיִשְׁמַע וְיַפְקֵד וְיִזְכֹּר,
זְכוּרֵנוּ וּפְקֻדוֹתֵנוּ, וְזָכוֹרֵנוּ אֲבוֹתֵינוּ, וְזָכוֹרֵנוּ מְשִׁיחַ בְּנוֹדָד עֲבָדְךָ, וְזָכוֹרֵנוּ
יְרוּשָׁלַם עִיר קְדוֹשֶׁךָ, וְזָכוֹרֵנוּ כָּל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ, לְפַלְיָטָה לְטוֹבָה, לְחֵן
וְלִחֶסֶד וְלִרְחֻמִּים וְלַחַיִּים טוֹבִים וְלִשְׁלוֹם, בְּיוֹם הַכִּפּוּרִים הַזֶּה, בְּיוֹם סְלִיחַת הָעוֹן
הַזֶּה, בְּיוֹם מִקְרָא־קֹדֶשׁ הַזֶּה, וְזָכְרָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה, וּפְקֻדָנוּ בּוֹ לְבִרְכָה,
וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לַחַיִּים טוֹבִים: וּבְדַבָּר יִשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְחַנּוּן וְרַחֲם עָלֵינוּ
וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ, כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה:

אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, מְחַל | לְעוֹנוֹתֵינוּ בְּיוֹם הַכִּפּוּרִים הַזֶּה, בְּיוֹם סְלִיחַת
הָעוֹן הַזֶּה, בְּיוֹם מִקְרָא־קֹדֶשׁ הַזֶּה. מְחַה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ וְחַטָּאתֵינוּ
מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ, כְּאָמֹר, אֲנִכִּי אֲנִכִּי הוּא מַחֶה פְּשָׁעֶיךָ לְמַעֲנֵי, וְחַטָּאתֶיךָ לֹא
אֲזָכָר: וְנֹאמֶר, מַחִיתִי כַעֲב פְּשָׁעֶיךָ וְכַעֲנֵן חַטָּאתֶיךָ, שׁוּבָה אֵלַי כִּי גֹאֲלֶיךָ:
וְנֹאמֶר, כִּי־בְיוֹם הַזֶּה יִכַּפֵּר עֲלֵיכֶם, לְטַהֵר אֶתְכֶם מִכָּל חַטָּאתֵיכֶם, לְפָנַי יי
תִּטְהַרוּ: קֹדֶשְׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרֹתֶיךָ. שְׂבַעֲנוּ מִטוֹבְךָ וְשִׂמְחֵנוּ נִפְשָׁנוּ
בִּישׁוּעָתֶךָ, וְטַהֵר לְפָנַי לְעַבְדֶּךָ בְּאַמֶּת. כִּי אַתָּה סֹלְחַן לְיִשְׂרָאֵל וּמְחַלֵּן לְשִׁבְטֵי
יִשְׂרָאֵל בְּכָל־דּוֹר וְדוֹר, וּמַבְלַעְדֶּיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלַח. בְּרוּךְ אַתָּה יי,
מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלַח לְעוֹנוֹתֵינוּ, וְלְעוֹנוֹת עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וּמַעֲבִיר אֲשֵׁמוֹתֵינוּ
בְּכָל־שָׁנָה וְשָׁנָה, מֶלֶךְ עַל כָּל־הָאָרֶץ, מִקְדֶּשׁ יִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַכִּפּוּרִים:

רְצֵה יי אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וְלִתְפִלָּתָם שְׁעָה, וְהַשֵּׁב הָעֲבוּדָה לְדַבָּר
בִּיתְךָ, וְאַשִּׁי יִשְׂרָאֵל וְתִפְלָתָם בְּאַהֲבָה תִקַּבֵּל בְּרָצוֹן, וְתִהְיֶה לְרָצוֹן
תְּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ:

וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוֹבֶךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ אַתָּה יי, הַמַּחֲזִיר שְׂכִינָתוֹ
לְצִיּוֹן:

באמירת "מוֹדִים" - משתחוים (בלא כיפוף הברכיים) ומזדקפים באמירת שם ה'.

מוֹדִים אָנַחְנוּ לָךְ, שְׂאֵתָה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד, צוּר
חַיֵּינוּ, מְגִן וְשֹׁעֵנוּ, אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר וְנֹדֶה לָךְ וְנִסְפָּר תְּהִלָּתְךָ, עַל
חַיֵּינוּ הַמְסוּוֹרִים בְּיָדְךָ וְעַל נַשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקָדוֹת לָךְ וְעַל נַפְשֵׁךָ שֶׁפְּכַל־יוֹם עִמָּנוּ
וְעַל נַפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁפְּכַל־עֵת, עֶרֶב וּבֹקֵר וְצַהֲרָיִם. הַטּוֹב, כִּי לֹא־כָלוּ
רַחֲמֶיךָ, וְהִמְרַחֵם, כִּי לֹא־תִמּוּ חַסְדֶיךָ, כִּי מַעֲלָם קִיַּינוּ לָךְ:

וְעַל־כָּלֵם יִתְבַרְךָ וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא שְׁמֶךָ מִלְּפָנֵינוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

וְחַתוּם לְחַיִּים טוֹבִים, כָּל־בְּנֵי בְרִיתְךָ:

וְכָל־ חַיִּים יוֹדוּךָ סֵלָה וְיִהְלְלוּ שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל לְעוֹלָם כִּי טוֹב, הָאֵל יִשׁוּעַתָּנוּ
וְעִזְרוֹתָנוּ סֵלָה, הָאֵל הַטּוֹב. באמירת המילים "ברוך" ו"אתה" כורעים ומשתחוים, לפי

ההנחיות. בְּרוּךְ אַתָּה יי, הַטּוֹב שְׁמֶךָ וְלָךְ נֶאֱחָה לְהוֹדוֹת:

שִׁים שְׁלֹם, טוֹבָה וּבְרָכָה, חַיִּים חַן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים, עֲלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ,
בְּרַכְנוּ אֲבֵינוּ בְּלָנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פְּנִיָּךְ, כִּי בְּאוֹר פְּנִיָּךְ נִתְּתָ לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת
חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וְצַדִּיקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלֹם, וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבַרְךָ אֶת־
עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שְׁעָה בְּשִׁלּוּמְךָ:

וּבִסְפָּר חַיִּים בְּרָכָה וְשְׁלֹם וּפְרִנְסָה טוֹבָה, יִשׁוּעָה וְנַחֲמָה וּגְנוּרֹת טוֹבוֹת, נִזְכָּר
וְנַחֲתָם לְפָנֶיךָ אָנַחְנוּ וְכָל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, לְחַיִּים טוֹבִים וְלִשְׁלֹם:

בְּרוּךְ אַתָּה יי, הַמְּבַרְךָ אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלֹם:

יְהִיו לְרָצוֹן | אֲמַרְי־כִּי וְהִגִּיזוּ לִבִּי לְפָנֶיךָ, יי צוּרִי וְגֹאֲלִי:

מסיימים את תפילת ה'עמידה' באמירת 'וידוי':

**אֱלֹהֵינוּ ואלהי אבותינו, תבוא לַפְּנֵיךָ תְּפִלָּתֵנוּ, וְאַל-תִּתְּעַלֵּם מִתְחַנְּתֵנוּ, שְׂאִין אֲנוּ
עַי פָּנִים וקָשִׁי עָרַף, לֹאמֵר לַפְּנֵיךָ יי אֱלֹהֵינוּ ואלהי אבותינו, צְדִיקִים
אֲנַחְנוּ וְלֹא חַטָּאנוּ, אֲבָל אֲנַחְנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ חַטָּאנוּ:**

בקטע זה אנו מבקשים סליחה ומחילה על חטאינו ועוונותינו, יש להתכופף בהכנעה, ובאמירת כל אחת מהמילים להכות על הלב (הכאה קלה באגרוף קמוץ של יד ימין על צדו השמאלי של החזה):

**אֲשַׁמְנוּ. בְּגַדְנוּ. גָּזַלְנוּ. דִּבְרַנוּ דְּפִי: הֶעֵינּוּ. וְהִרְשַׁעְנוּ. זָדְנוּ. חִמְסְנוּ. טָפְלְנוּ שָׁקֵר:
יַעֲזֵנוּ רַע. כּוֹזְבֵנוּ. לָצַנוּ. מְרַדְנוּ. נֹאצְנוּ. סָרְרְנוּ. עֵינּוּ. פֶּשַׁעְנוּ. צָרְרְנוּ.
קָשִׁינוּ עָרַף: רִשְׁעֵנוּ. שִׁחַתְנוּ. תַּעֲבֵנוּ. תַּעֲיֵנוּ. תַּעֲתַעְנוּ:** מזדקפים

**סָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמְשַׁפְּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא-שׁוּה לָנוּ: וְאַתָּה צְדִיק עַל כָּל-הַבָּא
עֲלֵינוּ, כִּי-אַמַּת עֲשִׂית וְאֲנַחְנוּ הִרְשַׁעְנוּ:**

**מִה-נֹאמֵר לַפְּנֵיךָ יוֹשֵׁב מְרוֹם, וּמִה-נִסְפָּר לַפְּנֵיךָ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים. הֲלֹא כָל-הַנְּסֻתוֹת
וְהַנְּגָלוֹת אַתָּה יוֹדֵעַ:**

**אַתָּה נוֹתֵן יָד לַפּוֹשְׁעִים. וַיִּמְיֶנּוּ פְּשׁוּטָה לְקַבֵּל שָׂכִים. וְתִלְמַדְנוּ יי אֱלֹהֵינוּ לְהַתְּוֹדוֹת לַפְּנֵיךָ עַל
כָּל-עֲוֹנוֹתֵינוּ. לְמַעַן נַחְדֵּל מֵעֲשֵׂק יְדֵינוּ. וְתִקְבְּלֵנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לַפְּנֵיךָ כְּאֲשֵׁים
וּבְנִיחוֹתִים. לְמַעַן דְּבַרְיֶךָ אֲשֶׁר אָמַרְתָּ: אִין קִין לְאִשֵׁי חוֹבוֹתֵינוּ וְאִין מִסְפָּר לְנִיחוֹתֵי
אֲשִׁמוֹתֵנוּ. וְאַתָּה יוֹדֵעַ שְׂאֲחִרִיתֵנוּ רַמָּה וְתוֹלַעַה לְפִיכָךָ הִרְבִּית סְלִיחָתֵנוּ. מִה אֲנוּ, מִה חֵינּוּ, מִה
חִסְדֵנוּ, מִה-צְדָקְנוּ, מִה-יִצְחָנוּ, מִה-נְבוֹרָתֵנוּ. מִה-נֹאמֵר לַפְּנֵיךָ, יי אֱלֹהֵינוּ ואלהי אבותינו, הֲלֹא
כָל-הַגְּבוּרִים כְּאִין לַפְּנֵיךָ, וְאִנְשֵׁי הַשָּׁם כְּלֹא הָיוּ, וְחַכְמִים כְּכִלֵּי מַדְעָה, וְנְבוֹנִים כְּכִלֵּי הַשֶּׁכֶל, כִּי רוֹב
מַעֲשֵׂיהֶם תָּהוּ, וַיִּמֵּי חַיֵּיהֶם הִכָּל לַפְּנֵיךָ, וּמוֹתֵר הָאָדָם מִן-הַבְּהֵמָה אִין כִּי הִפֵּל הַכָּל:**

**אַתָּה הַבְּדִלְתָּ אֲנוֹשׁ מֵרֹאשׁ וּתְפִירָהוּ לְעַמּוּד לַפְּנֵיךָ. כִּי מִי יֹאמֵר לְךָ מִה-תַּפְּעַל.
וְאִם יִצְדַּק מִה-יִתֵּן לְךָ: וְתִתֵּן-לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת-יוֹם הַפְּקָרִים הַזֶּה,
אֶת-יוֹם סְלִיחַת הָעוֹן הַזֶּה, אֶת-יוֹם מִקְרָא-קֹדֶשׁ הַזֶּה, קִין וּמְחִילָה וּסְלִיחָה עַל
כָּל-עֲוֹנוֹתֵינוּ לְמַעַן נַחְדֵּל מֵעֲשֵׂק יְדֵינוּ וְנָשׁוּב אֵלֶיךָ לְעֲשׂוֹת חֲקֵי רְצוֹנְךָ בְּלִבְבֵנוּ שְׁלֵם:
וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים רַחֵם עָלֵינוּ כִּי לֹא תַחְפִּין בְּהִשְׁחַתַּת עוֹלָם, שְׂנֹאמֵר, דְּרִשׁוּ**

וְיִשָּׁב אֱלֹהֵי וִירַחֲמֵהוּ וְאֵל־אֱלֹהֵינוּ כִּי־יִרְבֶּה לְסִלּוֹחַ: וְאַתָּה אֱלֹהֵי סְלִיחוֹת חַנוּן
 וְרַחוּם אַרְךָ אַפַּיִם וְרַב־חֶסֶד וְאֲמַת וּמִרְבֵּה לְהִיטִיב וְרוֹצֵה אֶתָּה בְּתַשׁוּבַת רְשָׁעִים
 וְאִין אַתָּה חֲפֵץ בְּמִיתַתָּם, שְׁנֹאֲמַר, אֲמַר אֱלֹהִים חִי־אֲנִי | נָאִם אֲדַנִּי אֱלֹהִים אִם־
 אַחֲפֵץ בְּמוֹת הַרְשָׁע כִּי אִם־בְּשׁוּב רְשָׁע מִדַּרְכּוֹ וְחַיָּה. שׁוּבוּ שׁוּבוּ מִדַּרְכֵיכֶם הַרְעִים
 וְלָמָּה תָּמוּתוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל: וְנֹאמַר, הַחֲפֵץ אַחֲפֵץ מוֹת רְשָׁע נָאִם אֲדַנִּי אֱלֹהִים הֲלוֹא
 בְּשׁוּבוּ מִדַּרְכֵי וְחַיָּה: וְנֹאמַר, כִּי לֹא אַחֲפֵץ בְּמוֹת הַמֵּת נָאִם אֲדַנִּי אֱלֹהִים וְהִשִּׁיבוּ
 וְחַיּוּ: כִּי אַתָּה סָלַח לְיִשְׂרָאֵל וּמַחֲלָן לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל־דּוֹר וְדוֹר וּמִבְּלַעֲדֵיךָ אִין
 לָנוּ מִלָּךְ מוֹחֵל וְסוֹלַח:

אֱלֹהֵי, עַד שְׁלֹא נִזְצַרְתִּי אִינִי כְּדָא, וְעַכְשָׁיו שְׁנִזְצַרְתִּי בְּאֵלוֹ לֹא נִזְצַרְתִּי. עֲפָר אֲנִי
 בְּחַיִּי, קַל וְחֶמֶד בְּמִיתַתִּי. הֲרִי אֲנִי לְפָנֶיךָ כְּכֹלִי מְלֵא בּוֹשָׁה וּבִלְמָה. יְהִי
 רַצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ, וְיִי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, שְׁלֵא אַחֲטָא עוֹד, וּמֵה־שְׁחַטָּאתִי לְפָנֶיךָ מִחוּק
 בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים אֲבָל לֹא עַל־יְדֵי יְסוּרִים וְחָלִים רָעִים:

אֱלֹהֵי, נִצּוֹר לְשׁוּנֵי מַרְעַ, וּשְׁפַתִּי מִדַּבֵּר מִרְמָה, וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי תְּדוּם, וְנִפְשֵׁי
 כְּעֶפֶר לְכֹל תִּהְיֶה: פָּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּף נַפְשִׁי, וְכָל־
 הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה, מִהֲרָה הַפֵּר עֲצַתָּם וְקַלְקַל מַחֲשַׁבְתָּם: יְהִי כְּמֵץ לְפָנֵי־רוּחַ
 וּמִלֵּאךְ וְיִי הוֹחָה: לְמַעַן יִחַלְצוּן יְדִידֶיךָ, הוֹשִׁיעָה יְמִינֶךָ וְעַנְנֵי: עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ,
 עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתְךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשִׁתְּךָ: יְהִי לְרַצּוֹן | אֲמַר־יָפִי
 וְהִגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ, וְיִי צוּרִי וְגֹאֲלִי:

לפני אמירת - "עושה השלום" - יש לפסוע שלושה צעדים לאחור. תוך כדי אמירת
 מילות הפסוק נהוג לקוד קידה לצד שמאל, לצד ימין ולפנים, לאות פרדה.

עֲשֵׂה הַשְּׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו, הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל, וְאֲמַרוּ אָמֵן:
 יְהִי רַצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ, וְיִי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שִׁיבֵנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, וְתֵן
 חֲלֻקָּנוּ בְּתוֹרָתְךָ:

תפילת "אבינו מלכנו"

אָבִינוּ מַלְכֵנוּ חֲטָאנוּ (מכים על הלב) לְפָנֶיךָ:
 אָבִינוּ מַלְכֵנוּ אֵין לָנוּ מַלְךְ אֱלֹא אַתָּה:
 אָבִינוּ מַלְכֵנוּ עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׂמֹךְ:
 אָבִינוּ מַלְכֵנוּ חֲדָשׁ עָלֵינוּ שָׁנָה טוֹבָה:
 אָבִינוּ מַלְכֵנוּ בְּטָל מַעֲלֵינוּ כָּל־גְּזֵרוֹת קְשׁוֹת:
 אָבִינוּ מַלְכֵנוּ בְּטָל מַחְשְׁבוֹת שׁוֹנְאֵינוּ:
 אָבִינוּ מַלְכֵנוּ הַפֵּר עֲצַת אוֹיְבֵינוּ:
 אָבִינוּ מַלְכֵנוּ כְּלָה כָּל־צָר וּמִסְטִין מַעֲלֵינוּ:
 אָבִינוּ מַלְכֵנוּ סְתוּם פְּיֹת מִסְטִינָנוּ וּמִקְטָרֵינוּ:
 אָבִינוּ מַלְכֵנוּ כְּלָה דְבַר וְחָרֵב וְרָעַב וּשְׂבִי וּמִשְׁחִית מִבְּנֵי בְרִיתְךָ:
 אָבִינוּ מַלְכֵנוּ מְנַע מִגְּפָה מִנְּחֻלְתְּךָ:
 אָבִינוּ מַלְכֵנוּ סָלַח וּמְחֹל לְכָל־עוֹנוֹתֵינוּ:
 אָבִינוּ מַלְכֵנוּ מְחַה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ מִגְּדַע עֵינֶיךָ:
 אָבִינוּ מַלְכֵנוּ מְחֹק בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים כָּל־שְׂמֵרֵי חוֹבוֹתֵינוּ:
 אָבִינוּ מַלְכֵנוּ הַחֲזִירְנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה לְפָנֶיךָ:
 אָבִינוּ מַלְכֵנוּ שְׁלַח רְפוּאָה שְׁלָמָה לְחוּלֵי עַמְּךָ:
 אָבִינוּ מַלְכֵנוּ קָרַע רוּעַ גָּזַר דִּינָנוּ:
 אָבִינוּ מַלְכֵנוּ זְכַרְנוּ בְּזַכְרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ:
 אָבִינוּ מַלְכֵנוּ חֲתַמְנוּ בְּסֶפֶר חַיִּים טוֹבִים:
 אָבִינוּ מַלְכֵנוּ חֲתַמְנוּ בְּסֶפֶר גְּאֻלָּה וַיְשׁוּעָה:
 אָבִינוּ מַלְכֵנוּ חֲתַמְנוּ בְּסֶפֶר פְּרִנְסָה וְכִלְכָּלָה:
 אָבִינוּ מַלְכֵנוּ חֲתַמְנוּ בְּסֶפֶר זְכוּיֹת:
 אָבִינוּ מַלְכֵנוּ חֲתַמְנוּ בְּסֶפֶר סְלִיחָה וּמְחִילָה:
 אָבִינוּ מַלְכֵנוּ הַצְמַח לָנוּ יְשׁוּעָה בְּקָרוֹב:
 אָבִינוּ מַלְכֵנוּ הָרַם קָרְן יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ:

אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ הָרַם קָרְנֵךְ מִשִּׁיחָךְ:
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ מָלֵא יְדֵינוּ מִבְּרֻכּוֹתֶיךָ:
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ מָלֵא אֶסְמֵינוּ שְׁבַע:
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ שְׁמַע קוֹלֵנוּ חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ:
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת־תְּפִלָּתֵנוּ:
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ פָּתַח שַׁעֲרֵי שָׁמַיִם לְתִפְלָתֵנוּ:
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ זְכוּר כִּי־עַפְרָא אֲנַחְנוּ:
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ נָא אֵל תְּשִׁיבֵנוּ רִיקִם מִלְּפָנֶיךָ:
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ תִּהְיֶה הַשְּׁעָה הַזֹּאת שְׁעַת רַחֲמִים וְעַת רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ:
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ חֲמוּל עָלֵינוּ וְעַל עוֹלָלֵינוּ וְטַפֵּינוּ:
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ עֲשֵׂה לְמַעַן הַרוּגִים עַל שֵׁם קְדֻשָּׁךְ:
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ עֲשֵׂה לְמַעַן טְבוּחִים עַל יְחוּדֶךָ:
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ עֲשֵׂה לְמַעַן בָּאֵי בָאֵשׁ וּבַמַּיִם עַל קְדוּשַׁת שְׁמֶךָ:
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ נְקוּם נְקֻמַת דָּם עֲבָדֶיךָ הַשְּׁפוּדֶיךָ:
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ אִם לֹא לְמַעַנְנוּ:
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ:
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ עֲשֵׂה לְמַעַן רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים:
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא שְׁנִקְרָא עָלֵינוּ:
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ וְעַנְנוּ כִּי אֵין כָּנוּ מַעֲשִׂים עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה וְחֶסֶד וְהוֹשִׁיעֵנוּ:

- רגעי הפרדה מיום הכיפורים הם רגעי השיא בתפילת היום הקדוש. לפיכך אומרים בהם פסוקים המבטאים את אמונתנו ואת דבקותנו הנצחית בא"ל אחד. פסוקים אלו נאמרים בכוונה גדולה, המלווה ברגשי תשובה מעומק הלב.
- בספר השל"ה מובא שכאשר אומרים בסיום תפילת 'נעילה' את הפסוק "שמע ישראל" בקול רם ובכוונה גדולה, צריך כל אחד לכוון בלבו כי הוא נכון למסור את נפשו בפועל ממש על קדושת השם! מי שמכוון כוונה זו, נחשב לו כאילו הוא אכן מסר את נפשו, ועמד בניסיון של קידוש השם.

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, יְיָ | אֶחָד:

א בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלֻכוֹתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

ב בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלֻכוֹתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

ג בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלֻכוֹתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

א יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים: ב יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים:

ג יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים: ד יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים:

ה יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים: ו יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים:

ז יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים:

אחר-כך תוקעים בשופר תקיעה אחת, ומכריזים בקול רם:

לְשָׁנָה הַבָּאָה בִּירוּשָׁלַם:

התפילות "קוה אל ה'" ו"עלינו לשבח" חותמות את תפילת 'נעילה'.

קוֹה אֱלֹהֵינוּ, חוֹק וְיֹאמְרוּ לְפָנֶיךָ, יְקוֹה אֱלֹהֵינוּ: אֵינֶנּוּ כְּדוֹשׁ בְּיָדֶיךָ, כִּי אֵין בְּלִתְּךָ, וְאֵין צוּר כְּאֱלֹהֵינוּ: כִּי מִי אֵלוֹהַּ מִבְּלַעֲדֵי יְיָ, וּמִי צוּר וּזְלוֹתֵי אֱלֹהֵינוּ:

אֵין כְּאֱלֹהֵינוּ, אֵין כְּאֱדוֹנֵנוּ, אֵין כְּמַלְכֵנוּ, אֵין כְּמוֹשִׁיעֵנוּ: מִי כְּאֱלֹהֵינוּ, מִי כְּאֱדוֹנֵנוּ, מִי כְּמַלְכֵנוּ, מִי כְּמוֹשִׁיעֵנוּ: נֹדְדָה לְאֱלֹהֵינוּ, נֹדְדָה לְאֱדוֹנֵנוּ, נֹדְדָה לְמַלְכֵנוּ, נֹדְדָה לְמוֹשִׁיעֵנוּ: בְּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ, בְּרוּךְ אֱדוֹנֵנוּ, בְּרוּךְ מַלְכֵנוּ, בְּרוּךְ מוֹשִׁיעֵנוּ: אַתָּה הוּא אֱלֹהֵינוּ, אַתָּה הוּא אֱדוֹנֵנוּ, אַתָּה הוּא מַלְכֵנוּ, אַתָּה הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ, אַתָּה תוֹשִׁיעֵנוּ: אַתָּה תְּקוּם תְּרַחֵם צִיּוֹן בִּיְעֶת לְחִנּוּךָ כִּי־בָא מוֹעֵד: אַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁהִקְטִירוּ אֲבוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ אֶת־קְטָרֵת הַסַּמִּים:

הַסַּמִּים הַקְטָרֵת: א הַצָּרִי ב וְהַצְּפָרוֹן, ג הַחֲלֻבְנָה ד וְהַלְבָּנָה מִשְׁקַל שִׁבְעִים שִׁבְעִים מְנֶה, ה מִזֵּה וְהַקְצִיעָה, ז שְׁבַלֵּת נֶרְדֵּה ח וְכֶרֶם מִשְׁקַל שִׁשָּׁה עָשָׂר שִׁשָּׁה עָשָׂר מְנֶה, ט הַקְשֵׁט שְׁנַיִם עָשָׂר, י קְלוֹפֵה שְׁלִשָּׁה, יא קִנְמוֹן תְּשַׁעַה. בְּרִית בְּרִשִׁינָה תְּשַׁעַה קִבְּוִן, יב קַפְרִיסִין סַאִין תְּלַתָּא וְקִבְּוִן תְּלַתָּא, וְאֵם אֵין לוֹ יב קַפְרִיסִין מִבֵּיא חִמְר חוֹרְוִן עֲתִיק. מִלַּח סְדוּמִית רְבַע, מִעֲלָה עֲשׂוֹן, כָּל־שֶׁהוּא: רַבִּי נִתָּן הַבְּבִלִי אֹמֵר: אַף כִּפֶּת תִּירְדָן כָּל־שֶׁהִיא, וְאֵם נִתָּן בְּהַ דְּבִשׁ פְּסֻלָּה, וְאֵם חֶסֶר אֶחָד מִכָּל־סַמְמִינָה חֵיב מִיתָה: רַבִּין שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אֹמֵר, הַצָּרִי אֵינוֹ אֵלָא שְׂרָף הַנוֹטָף מֵעֵצֵי הַקְטָף, בְּרִית בְּרִשִׁינָה שְׁשָׁפִין בְּהַ אֶת־הַצְּפָרוֹן, כְּדִי שְׁתַּהֲא נַאָה; יב קַפְרִיסִין שְׁשׂוּרִין בּוֹ אֶת־הַצְּפָרוֹן, כְּדִי שְׁתַּהֲא עֲזָה. וְהֵלָא מִי רַגְלִים יְפִין לָהּ, אֵלָא שְׁאֵין מַכְנִיסִין מִי רַגְלִים בְּמַקְדָּשׁ מִפְּנֵי הַכְּבוֹד:

תִּנְאָ רַבִּי אֱלֹהֵינוּ, כָּל־הַשָּׁנָה הִלְכֹת בְּכָל־יוֹם מִכַּמְטַח לֹא שֶׁהוּא כֵּן עוֹלָם הַפֶּא, שֶׁנֶּאֱמַר, הִלְכֹת עוֹלָם לֹא, אֵל תִּקְרִי הִלְכֹת אֵלָא הִלְכֹת:

אָמַר רַבִּי אֱלֶעָזָר אָמַר רַבִּי חֲנִינְא, תִּלְמִידֵי חֲכָמִים מְרַבִּים שְׁלוֹם בְּעוֹלָם, שֶׁנֶּאֱמַר, וְכָל־בְּנֵיךָ לְמוֹדֵי יי, וְרַב שְׁלוֹם בְּנֵיךָ: אֵל תִּקְרִי בְּנֵיךָ, אֵלָא בּוֹנֵיךָ: שְׁלוֹם רַב לְאֶהְיֵי תוֹרְתְךָ, וְאֵין לְמוֹ מִכְשׁוֹל: יְהִי־שְׁלוֹם בְּחִיקֶךָ, שְׁלוֹה בְּאַרְמְנוֹתֶיךָ: לְמַעַן אֲחִי וְרַעִי, אֲדַבְּרָה־נָא שְׁלוֹם בְּךָ: לְמַעַן בֵּית־יְי אֱלֹהֵינוּ, אֲבַקֶּשֶׁה טוֹב לְךָ: יי, עֲזֹר לְעַמּוֹ יִתְּנוּ יי | וְכִרְךָ אֶת־עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם:

תפילת "עלינו לשבח" נאמרת בעמידה.

עֲלֵינוּ לְשִׁבְחָ לְאֲדוֹן הַכֹּל, לְתַת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית, שֶׁלֹּא עֲשֵׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת וְלֹא שָׁמְנוּ כְּמִשְׁפְּחוֹת הָאֲדָמָה. שֶׁלֹּא שָׁם חִלְקְנוּ בָהֶם וְגִרְלָנוּ בְּכָל־הַמוֹנָם, שֶׁהֵם מִשְׁתַּחֲוִים לְהֶבֶל וְלָרִיק: וְאַנְחָנוּ בּוֹרְעִים - נוֹהָגִים לְכַרְעוּ וּמִשְׁתַּחֲוִים - נוֹהָגִים לְהִשְׁתַּחֲוֹת וּמוֹדִים לְפָנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: שֶׁהוּא נוֹטֵה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אֶרֶץ, וּמוֹשֵׁב יְקָרוֹ בְּשָׁמַיִם מְמַעַל, וְשׁוֹכֵנֵת עֲזוֹ בְּגִבְהַי מְרוֹמִים. הוּא אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד, אֲמַת מַלְכָּנוּ, אֲפָם זוֹלָתוֹ, כְּפָתוּב בְּתוֹרָתוֹ, וְיִדְעַת הַיּוֹם וְהַשַּׁבָּת אֶל־לְכַבְּדָהּ, כִּי יי הוּא הָאֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם מְמַעַל וְעַל־הָאֶרֶץ מִתַּחַת, אֵין עוֹד:

וְעַל־כֵּן נִקְוֶה לְךָ יי אֱלֹהֵינוּ לְרֵאוֹת מְהֵרָה בְּתַפְאֵרַת עֲנֶה, לְהַעֲבִיר גְּלוּלִים מִן־הָאֶרֶץ וְהָאֱלִילִים כְּרוֹת וּכְרוֹת, לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שְׁדֵי; וְכָל־בְּנֵי־בֶשֶׁר יִקְרְאוּ בְּשִׁמְךָ, לְהַפְנוֹת אֱלֹהֶיךָ כָּל־רִשְׁעֵי אֶרֶץ. יִכִּירוּ וְיִדְעוּ כָּל־יֹשְׁבֵי תְּבֵל, כִּי־לְךָ תִּכְרַע כָּל־בְּרֵךְ, תִּשְׁבַּע כָּל־לִשׁוֹן. לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ יִכְרַעוּ וְיִפְּלוּ, וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יִקְרֹוּ וְיִתְנוּ וְיִקְבְּלוּ כָּלֶם עֲלֵיהֶם אֶת־עוֹל מַלְכוּתְךָ, וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד, כִּי הַמַּלְכוּת שֶׁלְךָ הִיא, וְלַעוֹלָמֵי עַד תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד, כְּפָתוּב בְּתוֹרָתְךָ, יי | וְיִמְלֹךְ לְעַלְמֵי וָעֶד: וְנֶאֱמַר, וְהָיָה יי לְמֶלֶךְ עַל־כָּל־הָאֶרֶץ, בַּיּוֹם הַהוּא יְהִי־יְי אֶחָד וְשִׁמוֹ אֶחָד:

אֶל־תִּירָא מִפְּחַד פִּתְאֵם, וּמִשְׂאֵת רִשְׁעִים כִּי תֵבֵא: עֲזֹר עֲצֵה וְתַפֵּר, דְּבִרְוֹ דְבִר וְלֹא יִקוּם, כִּי עֲמָנוּ אֵל: וְעַד־זִקְנָה אָנִי הוּא, וְעַד־שִׁיבָה אָנִי אֲסַבֵּל, אָנִי עֲשִׂיתִי וְאָנִי אֲשֵׁא וְאָנִי אֲסַבֵּל וְאֲמַלֵּט: אֵךְ צְדִיקִים יוֹדוּ לְשִׁמְךָ יִשְׁבּוּ יִשְׁרִים אֶת־כְּפָנֶיךָ:

